

A5474 II

Dr.15

Przyzmat

Biuletyn Samorządu Politechniki Wrocławskiej
Nr 130 Wrocławska maj 2000

WSPÓŁPRACA CZTERECH UCZELNI

Stoją od lewej – rektor PWr prof. A.Mulak, rektor TU Drezno prof. A.Mehlhorn, prorektor UWr prof. J.Ziółkowski

Za stołem obrad doc. J.Vild z TU w Libercu i konsul generalny RFN we Wrocławiu P.Ohr.

W sali senatu UWr zasiedli liczni przedstawiciele PWr, którzy referowali osiągnięcia dotychczasowej współpracy.

Obradom przewodniczyli wrocławscy rektorzy.

**DREZNO
LIBEREC
WROCŁAW**

Współpraca czterech uczelni

Umowa o czwórstronnej współpracy między Uniwersytetami Technicznymi w Dreźnie i Libercu, Uniwersytetem Wrocławskim i Politechniką Wrocławską została podpisana 15 kwietnia 1997 roku. Jej inicjatorem był rektor Uniwersytetu Technicznego w Dreźnie prof. Achim Mehlhorn. Dostrzegł on potrzebę intensyfikowania kontaktów między nieodległymi geograficznie ośrodkami, które wkrótce mają się znaleźć we wspólnej strukturze zjednoczonej Europy.

Po trzech latach rozwijanej współpracy – prowadzonej zarówno na szczeblu uczelni, jak poszczególnych wydziałów i grup badawczych – doszło do spotkania we Wrocławiu przedstawicieli wszystkich jej uczestników. Wzięli w nim udział: rektor Uniwersytetu Technicznego w Dreźnie prof. Achim Mehlhorn, przedstawiciel rektora UT w Libercu doc. Jaroslav Vild prorektor UWR prof. J. Ziółkowski i rektor PWR prof. A. Mulak. O znaczeniu podjętych kontaktów świadczyła obecność konsula generalnego RFN we Wrocławiu Petera Ohra.

W obradach uczestniczyła liczna grupa reprezentantów wydziałów, które prowadzą wymianę naukową z partnerskimi uczelniami. Z PWR obecni byli naukowcy z Wydz. Mechanicznego (dziekan prof. W. Kollek, prof. J. Potrykus), Wydziału Elektrycznego (prof. T. Łobos, prof. J. Szafran) i Wydziału Elektroniki (prof. K. Friedel, prof. B. Licznerski, dr S. Patela).

Obecni byli też: koordynator programów europejskich na PWR prof. A. Radosz i kierująca Działem Współpracy Międzynarodowej mgr K. Galińska.

Gospodarz spotkania, którego część oficjalna odbywała się w sali senatu Uniwersytetu Wrocławskiego, prof. Józef Ziółkowski, omówił na wstępie ogólną sytuację szkolnictwa wyższego w Polsce. Przypomniał też o zbliżającym się jubileuszu 300-lecia swojej uczelni. Prof. A. Mulak zreferował stan prac nad nową ustawą o szkolnictwie wyższym.

Doc. J. Vild w referacie „Rola Wydziału Pedagogicznego UT w Libercu” zaprezentował tę jednostkę na tle osiągnięć całej 6-wydziałowej uczelni, która – choć młoda –

odwołuje się do tradycji szkoły powołanej 250 lat temu przez Marię Teresę. W wystąpieniu była też mowa o obowiązującym od 2 lat w Czechach prawie o szkolnictwie wyższym i o nowym systemie akredytacji.

Prof. A. Mehlhorn zaprezentował system akredytacji wprowadzony niedawno w Niemczech. Zakłada on określenie programów nauczania, które są zatwierdzane przez poszczególne uczelnie i wzajemnie akceptowane przez inne.

W imię spełnienia wymogów umiędzynarodowienia Niemcy chcą przystosować swój system kształcenia do wzorów amerykańskich. Dlatego wprowadzają dwustopniowy program studiów (6 lub 7 semestrów daje odpowiednik amerykańskiego Bachelor's degree, zaś po uzupełnieniu do 10 semestrów osiąga się Master's degree). Absolwent – w zależności od rodzaju studiów – może uzyskać dyplom M.A lub B.A (studia humanistyczne), M.Sc., B.Sc. (nauki ścisłe) lub M. of Engineering (nauki stosowane) lub BE.

Najwyższą instancją mającą wpływ na kreowane programy kształcenia jest konferencja ministrów nauki i kultury niemieckich krajów związkowych (KMK). Powołują oni Radę Akredytacyjną, której zadaniem jest akredytowanie specjalnych agencji pracujących nad programami kształcenia w poszczególnych dziedzinach. Tak na przykład agencja ASII zajmuje się programami z nauk inżynierskich i informatyki.

W skład Rady ASII wchodzi po dwóch przedstawicieli następujących grup: uczelni akademickich, Fachhochschulen (zorganizowanych w specjalną grupę koordynacyjną), stowarzyszeń zawodowych i organizacji pracodawców. Rada taka ma strategiczne kompetencje. Wyznacza Komisję Akredytacyjną i potwierdza procedury akredytacyjne i standardy opracowywane przez tę komisję.

Komisja Akredytacyjna złożona z przedstawicieli szkół akademickich, zawodowych i stowarzyszeń kompetentnych w dziedzinie będącej przedmiotem prac akredytacyjnych. Określa ona główne zasady i procedury i kryteria akredytacyjne. Akredytuje programy oparte na raportach kontrolnych. Wyznacza też specjalne komitety (Fachausschüsse), które opracowują minimal-

Dokończenie na str. 14

Fot. Piotr Krasicki/SpAF

Jedziemy po klucze do miasta

Szanowni Państwo,

Maj zaczyna się od szeregu wolnych dni, by następnie przejść w juwenalia, które są okazją do wyznaczenia godzin i dni rektorskich. Jest to jednak czas wymagający wysiłku od Samorządu Studenckiego, dziekanów i prorektorów.

Jak widać na okładce, prorektor ds. nauczania aktywnie włączył się do zabawy. Równie zaangażowany był prorektor ds. studenckich. Dzięki wysiłkom wszystkich zainteresowanych stron tegoroczne obchody wydają się być udane. Więcej na temat zorganizowanych imprez – w przyszłym numerze. Studenci wyjeżdżali też zagranicę i organizowali liczne spotkania.

Mamy nadzieję, że wszystkich naszych Czytelników zainteresuje odpowiedź na pytanie, co to takiego jest Internet 2. Wyjaśnia to dr Józef Janyszek. Natomiast kto chce się dowiedzieć czegoś o nowych metodach przygotowania zajęć dydaktycznych – niech przeczyta o ofercie firmy Pearson Education. Mamy też coś dla zwolenników bardziej tradycyjnych form uczenia się – kilka atrakcji w Bibliotece.

Osoby zainteresowane współpracą zagraniczną znajdą obszerny materiał o pożytecznych kontaktach z Uniwersytetami Technicznymi w Dreźnie i Libercu.

Tematem dnia pracowników są regulacje finansowe, więc zamieszczamy nowe tabele płac.

Życzymy miłej lektury –

Redakcja

Pryzmat

Pismo Informacyjne
Politechniki Wrocławskiej

Politechnika Wrocławska
Wybrzeże Wyspiańskiego 27
50-370 Wrocław

Skład redakcji: Maria Kiszka – redaktor naczelny,
Adam Kisielnicki, Maria Lewowska, Hanna Waškowska
Redakcja mieści się w bud. D-5, pok. 2, 3 i 22
tel. 320-22-89 (red.nacz.), 320-21-17, tel-fax 320-27-63

e-mail: pryzmat@wtm.ite.pwr.wroc.pl

http://pryzmat2.ac.pwr.wroc.pl

Opr. graf., red. techniczna, DTP, skład i lamowanie: Adam Kisielnicki
Druk: Drukarnia Oficyny Wydawniczej PWR Nakł. 1500 egz.

R O Z M A I T O Ś C I

WYBORY DO PPPWR

Prezydium Przedstawicielstwa Pracowniczego PWr, zgodnie z art. 2 pkt. 2 „Regulaminu wyborczego do Przedstawicielstwa Pracowniczego Politechniki Wrocławskiej” ogłasza wybory delegatów do PPPWr na IV kadencję (2000-2003). Odbędą się one w okresie od 5.05. do 16.06.2000 r. Zasady wyborów określa regulamin, który jest dostępny w sekretariacie Przedstawicielstwa Pracowniczego. Prezydium Przedstawicielstwa Pracowniczego uchwałą z 9 maja 2000 r. podzieliło Politechnikę Wrocławską na 42 okręgi wyborcze.

Zgodnie z „Regulaminem...” czynne prawo wyborcze przysługuje pracownikom zatrudnionym w dniu wyborów w wymiarze co najmniej połowy wymiaru czasu pracy w jednostkach wchodzących w skład okręgu.

JERZY GIEDROYC DOKTOREM H.C. UNIwersYTETU SZCZECIŃSKIEGO

Uniwersytet Szczeciński postanowił nadać tytuł doktora honoris causa redaktorowi paryskiej „Kultury” Jerzemu Giedroyciowi. Uroczystość odbyła się 22 maja 2000 r. w Stacji Naukowej PAN w Paryżu.

DZIEŃ POLITECHNICZNEGO DZIECKA

Zakład Usług Socjalnych PWr wspólnie z Przedstawicielstwem Pracowniczym i Związkami Zawodowymi organizują Festyn Sportowo-Rekreacyjny z okazji Dnia Dziecka dla dzieci pracowników Uczelni. Odbędzie się on w niedzielę 4 czerwca w godz. 10.00-15.00 na terenie Przystani AZS przy Wybrzeżu Wyspiańskiego 40.

W programie będą konkurencje sportowe i artystyczne, zabawy na wodzie, występ aktorów ulicznych, dyskoteka, słodycze i napoje dla dzieci.

Bardzo serdecznie zapraszamy Dzieci wspólnie z Rodzicami.

uwaga! REMONTY!

Informacje o większych pracach remontowych prowadzonych w okresie wakacyjnym w obiektach Politechniki Wrocławskiej Uprzejmie informujemy, że w okresie wakacyjnym w obiektach Uczelni wykonywanych będzie kilka większych prac remontowych, które mogą powodować utrudnienia w komunikacji i użytkowaniu budynków:

- remont instalacji wodociągowej, kanalizacji i sanitariatów na piętrach VI-XI bud. C-7,
- modernizacja poddasza w bud. B-1,

- remont i modernizacja sali dydaktyczno-kinowej nr 329 w bud. A-1,
- remont sali audytorijnej nr 201 w bud. C-1,
- remont sali 103 w bud. C-7,
- remont dachu w bud. B-1, C-6, C-7.

Znaczne utrudnienia, szczególnie w ruchu pieszym, wystąpią na terenie wewnętrznym kompleksu „A” z powodu modernizacji kanalizacji, jezdni i chodników.

NOwe INWESTYCJE?

Politechnika Wrocławska wystąpiła do MEN o dotację na realizację budowy gmachu B-4 dla Wydziałów Mechanicznego oraz Informatyki i Zarządzania. Obecnie finalizowane są prace projektowe.

Uczelnia ma także nadzieję na nowy budynek dla Wydziału Elektrycznego. Powstałoby w nim centrum naukowo-badawcze. Oczekuje się, że inwestycja taka mogłaby uzyskać dofinansowanie z KBN – poinformował prorektor ds. ogólnych dr Ludomir Jankowski.

TRWA KONKURS EUROPRIX MULTIMEDIAART!

Przypominamy, że trwa ogłoszony przez Komisję Europejską i austriackie Ministerstwo Gospodarki konkurs EuroPrix MultiMediaArt. Mogą w nim brać udział producenci przekazów multimedialnych przeznaczonych do wprowadzenia na rynek. Konkurs zachęca do nowatorstwa w tworzeniu treści i formy przekazu.

EuroPrix MultiMediaArt jest skierowany do europejskich producentów przekazów i aplikacji multimedialnych. Pod uwagę brane pod uwagę są wysokiej jakości treści, wykazujące wyraźne uatrakcyjnienie przekazu dzięki nowej technologii, wyróżniające się interfejsy, wzorcowe realizacje koncepcji, ogólna wartość estetyczna i jasne określenie grupy odbiorców. Do konkursu można zgłaszać produkty opracowane i (lub) wydane w Europie.

Nagrody Europrix są przyznawane za doskonałość i uatrakcyjnienie odbioru w następujących kategoriach:

1. Wiedza i odkrycia,
2. Kultura europejska w cyfrowym świecie,
3. Wspieranie małych i średnich przedsiębiorstw w przemyśle elektronicznym i na rynku,
4. Przekazywanie władzy obywatelom i umocnienie demokracji za pomocą technik multimedialnych,
5. Służba wielojęzycznej i wielokulturowej Europie,
6. Pierwsze kroki i umacnianie więzi spo-

łecznych za pomocą techniki multimedialnej,

7. Technika multimedialna dla osób podróżujących,
8. Konkurs specjalny: Nagroda dla studenta.

Zgłoszenia należy dostarczyć do 30 czerwca br. pod adresem Sekretariatu EuroPrix w Salzburgu w Austrii. Regulamin konkursu i formularz zgłoszenia zamieszczono na stronie www.europrix.org.

Do nagrody nominowanych zostanie pięć najlepszych produktów w każdej kategorii. Nominacje zostaną ogłoszone podczas Międzynarodowych Targów Książki we Frankfurcie w październiku 2000 r. Nazwy i nazwiska zwycięzców zostaną ogłoszone podczas gali finałowej EuroPrix pod koniec listopada br.

ERRATA

• W artykule „Teaching by research” („Pryzmat” nr 129) w procesie łamania umknęło nam istotne dla artykułu zdanie dotyczące składu i przyporządkowania Zespołu Elektroniki Laserowej i Światłowodowej. Oto ono:

„Zespół Elektroniki Laserowej i Światłowodowej stanowi część Zakładu Teorii Pola i Elektroniki Kwantowej, którego kierownikiem jest prof. dr hab.inż. Romuald Nowicki. W skład Zespołu wchodzi ponadto: dr E.Pawlik, dr E.Pliński, dr J.Witkowski i dr hab. K.Abramski.”

Przepraszamy.

• Pani Agnieszka Walkowiak w liście do JM Rektora zwróciła uwagę na błąd znajdujący się w artykule „Zjazd pierwszych absolwentów PWr” zamieszczony w numerze 128 „Pryzmatu”. Chodzi o datę powstania, a właściwie – jak stwierdza Autorka za tekstem źródłowym – *przekształcenia Uniwersytetu Wrocławskiego i Politechniki Wrocławskiej na polskie państwowe szkoły akademickie*. Datą tą jest 24 sierpnia 1945 roku, a nie 1946, jak napisaliśmy. To oczywiście błąd, za który przepraszamy.

• W numerze 129 „Pryzmatu” w tekście „Nowe pomieszczenia Wydziału Inżynierii Środowiska” podaliśmy mylnie nazwę firmy sponsorującej przeprowadzone remonty. Nie była to KWK „Turów”, ani Kopalnia Węgla Brunatnego „Turów”, a **Elektrownia „Turów”**. Panowie: Wacław Krzywoszyński i Roman Walkowiak są wiceprezesami właśnie tego przedsiębiorstwa. Zaś skrót nazwy firmy z Leszna brzmi **MADPOL**, a nie MADPOZ. Przepraszamy Sponsorów i Czytelników.

Z S E N A T U

IX POSIEDZENIE SENATU

(25.05.2000)

Obszernego programu posiedzenia nie udało się tym razem zrealizować z racji topniejącego quorum.

• Senat zatwierdził wnioski o mianowanie na stanowisko profesora zwyczajnego prof. dr hab. inż. **Ryszarda Grząślewicza** oraz prof. dr hab. inż. **Lucjana Jacaka** (obaj z WPPT).

• Zatwierdzono też mianowania na stanowisko profesora nadzwyczajnego dr hab. inż. **Wiesława Apostoluka** dr hab. inż. **Andrzeja Olszowskiego**, dr hab. inż. **Andrzeja Ożyhara** (wszyscy Wydz. Chemiczny) oraz dr hab. inż. **Zygmunta Krala** (Wydz. IZ).

• Zatwierdzono wniosek o ponowne mianowanie dr hab. **Ryszarda Poprawskiego** (WPPT) na stanowisko profesora nadzwyczajnego.

Komisja Senacka ds. Rozwoju Kadry Naukowej poparła ww. wnioski.

• Zatwierdzono (47:0:1) opinię przygotowaną przez prof. dr hab. inż. arch. **Olgierda Czernera** o dorobku i działalności prof. **Mihaly'a Zadora** z Uniwersytetu Budapeszteńskiego w związku z przygotowaniem do jego doktoratu h.c. na Politechnice Krakowskiej.

• Członkowie Senatu otrzymali pisemne sprawozdania z wydatkowania rezerw będących w dyspozycji prorektorów. **Prorektor ds. nauki** przedstawił wydatki (koszty bezpośrednie z narzutami) na kwotę 293.189 zł, w tym ok. 66% stanowią prace badawcze 37 emerytowanych pracowników. Wydziały otrzymały z rezerwy prorektora ds. nauki 1.616.631,90 zł, z czego w formie decyzji indywidualnych rozdysponowano 1.035.504 zł. Konkurs młodych pracowników nauki na prace doktorskie i habilitacyjne pochłonął 241.889,90 zł, a konkurs ogłoszony przez Centrum Materiałów Zaawansowanych i Nanotechnologii 339.238 zł.

Prorektor ds. nauczania rozdysponował 305.842 zł, z czego 66.589 zł kosztowała organizacja zapisów.

Jeszcze mniejszym limitem wydatków dysponował **prorektor ds. studenckich**. Z 20.000 zł rozdysponował 14.591 zł. **Prorektor ds. ogólnych** z limitu 258.800 przeznaczył 255.434 zł na zakup środków trwałych dla potrzeb ogólnych, z czego AC nie wydatkowała 65.885 zł. Główne wydatki stanowi budowa centrali telefonicznej dla Wydz. Górniczego i sprzęt komputerowy dla AC, studentów i in.

Komisja ds. Organizacji i Finansowania Badań Naukowych nie zgłosiła zastrzeżeń co do sposobu rozliczania rezerw.

• Podobnie jak w 1999 roku, **prorektor ds. nauki** przedstawił propozycję uchwały mówiącej o finansowaniu części funduszu płac pracowników naukowo-dydaktycznych z funduszu badań własnych i działalności statutowej. Wydziały i inne jednostki organizacyjne powinny uwzględnić to przy kalkulacji zleceń badawczych. Merytoryczny zakres prac realizowanych w ramach obowiązków służbowych i zakres sprawozdań z realizacji tych zadań ustali dziekan w porozumieniu z radą wydziału.

Prof. **M.Hardygóra** wyraziła poparcie Komisji ds. Organizacji i Finansowania Badań Naukowych (z poprawką), a prof. **J.Zwoździak** popierając projekt w imieniu Komisji ds. Ekonomiczno-Finansowych podkreślił potrzebę ubiegania się o finansowanie z innych źródeł.

• Prof. **J.Zdanowski** omówił projekty 2 uchwał zwiększających możliwości rozliczania wyższych kosztów uzyskania za czynności będące przedmiotem prawa autorskiego. Jest to zmiana w stosunku do uchwał z lutego 1997. Od 1.I.br. 80% wynagrodzenia nauczycieli akademickich (wynagr. zas., dodatki funkcyjne, dodatek za staż pracy, wynagrodzenie zwiększone na podst. art. 106 ust. 1 *ust. o szk.w.*, wynagr. za godz. ponadwymiarowe, trzynastki, recenzje i promotorstwo) będzie uważane za przedmiot prawa autorskiego, a to pozwala na naliczanie kosztów uzyskania w wysokości 50%. W przeciwieństwie do poprzedniego rozwiązania – nie ma potrzeby dokumentowania autorskiego charakteru prac.

Pracownicy nie będący nauczycielami mogą uzyskać te korzyści tylko w skali 30% swego wynagrodzenia (tu wliczana jest też premia), ale pod warunkiem udokumentowania w publikacjach zewnętrznych lub wewnętrznych. Jak stwierdził prof. **J.Zdanowski**, do przedstawienia tej propozycji skłoniła go lektura publikacji „Państwowe uczelnie wyższe w 1999 roku” będące podsumowaniem ankiet przeprowadzonych przez Krajową Sekcję Nauki NSZZ „Solidarność”. Z analizy zamieszczonych tam danych o 60 uczelniach polskich wynika, że koszty uzyskania przychodu są na PWr o kilkanaście do kilkudziesięciu procent niższe od osiąganych gdzie indziej.

Dr **M.Michalewska** (ZNP) zauważyła, że Akademia Ekonomiczna uznaje 50% koszty uzyskania przychodu od 100% wynagrodzenia. Jednak Komisje ds. Organizacji i Finansowania Badań Naukowych oraz ds. Ekonomiczno-Finansowych odniosły się pozytywnie do przedstawionej propozycji. Senat zatwierdził propozycje dotyczące nauczycieli akademickich (47:0:0) i nienauczycieli (46:0:0).

• **Prorektor ds. nauki** przedstawił szerokie tło tworzenia budżetu uczelni. W Polsce są wyjątkowo niskie standardy finansowania szkolnictwa wyższego. Polska mieści się w grupie krajów o dotacjach do \$1000 w przeliczeniu na 1 studenta, podczas gdy Grecja jest już w grupie \$2000-4000, Węgry w grupie \$4000-6000, a Czechy – \$6000-8000. Zarobki pracowników PWr są wyższe o kilkanaście procent od średnich na uczelniach technicznych. Np. profesor zwyczajny ma u nas przeciętnie 2,7 średniej krajowej, gdy gdzie indziej – 2,55. Podobnie jest w grupie profesorów nadzw. (2,21/2,03), adiunktów z habilitacją (1,5/1,4), adiunktów (1,19/1,08), pracowników n-t (0,90/0,85), inż.-t (0,80/0,74), bibliotekarzy (0,81/0,75) i obsługi (0,48/0,47). Proporcja odwrócona dotyczy pracowników administracyjno-ekonomicznych (0,82/0,96). Natomiast roczne przychody naszych pracowników wypadają na tle innych mniej korzystnie. Np. średni roczny przychód profesora zwyczajnego PWr wynosi 53,47 tys. zł, a na innej uczelni – 64,25 tys.

Prorektor J.Zdanowski wyraził ubolewanie, że decyzje rad wydziałów niejednokrotnie nie są zgodne z sugestiami rektorów: nie przenosi się asystentów na studia doktoranckie, przyrost rekrutacji nie dogania średniej krajowej. Przedstawił propozycję pierwotnego podziału przyznanej dotacji budżetowej na działalność dydaktyczną. Sumaryczna kwota wynosi 135.751,3 tys. zł + dotacja na podwyżki wynagrodzeń od 1.01.00 – 5.415 tys. Z tego 70,2% przypada wydziałom, 2,7% na remonty, 5% na rezerwę rektora, 9,4% na jednostki obsługujące dydaktykę i badania.

Prof. **R.Grząślewicz** zwrócił uwagę, że inne uczelnie mają korzystniejsze stawki za nadgodziny, dodatki etc.

Prof. **J.Biernat** zauważył, że PWr, jako jedna z czołowych uczelni w kraju, powinna też mieć stawki odbiegające in plus od średniej. Prof. **J.Zdanowski** podkreślił, że ograniczenie zużycia funduszu statutowego osiąga się takimi krokami, jak eliminacja obsługi warsztatów i laboratoriów. Prof. **J.Koch** wezwał do opracowania strategii prowadzącej do zdobywania grantów. Dr **J.Górniak** zapytał, czy poprzednie głosowanie nie przesądziło procentowej struktury budżetu.

Senat przyjął projekt podziału dotacji (42:3:2).

Prof. **J.Zdanowski** przedstawił z kolei część budżetu wynikającą z działalności badawczej. W stosunku do ub. roku przewiduje się zmiany wynikające z korekty al-

Z S E N A T U

Dokończenie ze str. 5

gorytmu. Spodziewane wyniki finansowe poszczególnych wydziałów będą ujemne. Względnie dobrą sytuację mają W-4 i W-9. Prorektor zaproponował więc, by część ich środków (ponad limit 60% środków na działalność statutową) przekazać na cel sfinansowania deficytów innych wydziałów. Zdobycie w ten sposób 637,1 tys. zł nie wyrówna niezbędnej kwoty 1115,9 tys. zł, ale resztę można pokryć z rezerwy rektora (478,8 tys. zł.) W wyniku tej operacji wszystkie wydziały będą musiały zużyć na swoje utrzymanie środki na badania własne, a 6 z nich – także 60% środków statutowych.

Prof. **J. Biernat** uznał takie działania za leczenie objawów zamiast przyczyn kłopotów finansowych. Część wydziałów mogłaby ograniczyć swoje kłopoty, gdyby nie stosowała zbyt niskich stawek opłat za studia zaoczne. **Dziekan W-4** ograniczał w ubiegłym roku wydatki i zatrudnienie, przesuwając asystentów na studia doktoranckie. Osiągnął wynik, który obecnie zwraca się przeciwko niemu.

JM Rektor zaproponował inne spojrzenie na ten problem: W-4 ma zaszczyt rato-

wać uczelnię. Na pytanie prof. **J. Misiewicza**, czemu trudności finansowe nie dotykają w równym stopniu innych uczelni, odparł, że wynika to z różnic w ilości studentów zaocznych.

Dziekan drugiego z „rozkułaczanych” wydziałów, prof. **Z. Gnutek** wyraził obawę, że proponowane rozwiązanie będzie zniechęcającym przykładem dla zwolenników racjonalizacji wydatków. Łatwiejsze do zaprobowania byłoby zostawienie wydziałom furtki w postaci możliwości zwracania się do rektora o pomoc.

Prof. **P. Kafarski** zauważył, że również wydziały, które mają gorszą sytuację materialną, starały się zrationalizować swoją politykę finansową.

Dr **J. Górniak** wyraził wątpliwości co do prawidłowości danych w tabelach (kolumny 11, 12, 23).

Prof. **J. Zdanowski** argumentował, że wiele zależy od elementów algorytmu. Jeżeli drożej skalkuluje się nadgodziny, straci W-4, zyska W-11.

Komisja ds. Organizacji i Finansowania Badań Naukowych i komisja ds. Ekonomiczno-Finansowych poparły wnioski pro-

rektora ds. nauki. Senat zatwierdził go w głosowaniu (33:6:7).

Przewodniczący Komisji ds. Dydaktyki prof. **J. Biernat** przedstawił (w imieniu prorektora ds. nauczania) propozycje poprawek (p. 3.2, 3.2.3, 3.2.4, 4.1) do opracowanych zasad zlecenia zajęć dydaktycznych i rozliczania pensum w 2000/2001 roku. Ze strony komisji zaproponował (1) rezygnację z zapisu obniżającego pensum tytularnych profesorów, (2) utrzymanie możliwości obniżania pensum do 90 godz. za pracę na rzecz wydziału.

Prof. **P. Kafarski** omówił precedensowy wyrok sądowy, z którego wynika ograniczenie prawa obciążania doktorantów obowiązkami dydaktycznymi (świadczona przez doktoranta praca nie powinna być bezpłatna).

Opinie związków zawodowych o projekcie zawierały krytykę ryczału 10 godz. za prace dyplomowe (ZNP, „S”), zalecały dodatkowe stawki płac za egzaminy (ZNP), podnosiły problem niedociążeń dydaktycznych („S”). Przedstawiciel „S’80” mgr **J. Bąbka** zakwestionował kompetencje Senatu do uchwalania takiego dokumentu, a także zgłosił bardziej szczegółową krytykę.

Wspomnienie

Ś. P.

WALDEMAR PASZKE

W dniu 17 kwietnia 2000 r. zmarł dr inż. Waldemar Paszke – człowiek wyjątkowy, szlachetnego serca, gorący patriota, nauczyciel z powołania.

Urodził się 29 lutego 1929 roku w Pabianicach. Szkołę średnią ukończył w 1950 r. we Wrocławiu i w tym roku rozpoczął studia na Wydziale Budownictwa Politechniki Wrocławskiej. Jako wyróżniający się student, jeszcze przed ukończeniem studiów, został przyjęty w 1953 roku na stanowisko zastępcy asystenta w Katedrze Statyki Budowli Politechniki Wrocławskiej.

Po ukończeniu studiów awansował na kolejne stanowiska – asystenta w 1956 r., starszego asystenta w 1958 r., adiunkta w 1965 r. po uzyskaniu stopnia doktora nauk technicznych. W latach 1957 – 1964, pracując już jako asystent, odbył studia matematyczne na Wydziale Matematyczno-Fizycznym Uniwersytetu Wrocławskiego i uzyskał dyplom magistra matematyki.

Był pracowity, obowiązkowy, posiadał głęboką wiedzę w zakresie mechaniki budowli, a także szeroką erudycję ogólną. Wy-

różniał się talentem dydaktycznym, dzięki któremu zdobywał uznanie i wdzięczność studentów. Pomagały mu w tym Jego cechy osobiste: ujmujący stosunek bycia, życzliwy stosunek do ludzi, koleżeńskość i wyjątkowa wprost skromność.

Prowadził wykłady i ćwiczenia na Wydziałach: Inżynierii Sanitarnej (obecnie Inżynierii Środowiska), Inżynierijno-Ekonomicznym (obecnie Informatyki i Zarządzania) oraz Budownictwa Lądowego. Na Wydziale Budownictwa prowadził zajęcia we Wrocławiu oraz w Filiach PWr – w Kłodzku, Wałbrzychu i Legnicy.

Pełnił liczne funkcje administracyjne i wychowawcze: w latach 1966-68 był zastępcą prodziekana Wydz. Budownictwa ds. wychowawczych; w latach 1969-71 sekretarzem Rady Dydaktyczno-Wychowawczej Wydziału Budownictwa; w latach 1974-75 pełnomocnikiem dyrektora instytutu (I-14) ds. współpracy z zagranicą; w latach 1974-80 członkiem Międzyuczelnianego Ośrodka Metodycznego Wyższych Studiów dla Pracujących; w latach 1975-81 zastępcą dyrektora Filii PWr. w Kłodzku; a w latach 1981-84 zastępcą dyrektora instytutu (I-14) ds. dydaktyki i rozwoju młodej kadry.

W swoich pracach naukowych zajmował się zagadnieniami związanymi ze statecznością ustrojów w zakresie sprężystych i pozasprężystych odkształceń oraz analizą stanów granicznych.

Z zamiłowaniem przez wiele lat uprawiał swój ogród, który przyciągał wzrok pięknem kwiatów i stałym uporządkowaniem. Kochał polskie góry, przewędrował je od Gór Izerskich aż po Bieszczady.

W zawodzie nauczyciela akademickiego przepracował 47 lat. Zmarł nagle i nieoczekiwanie dla wszystkich, pracując do ostatnich dni życia. Pozostawił trwałe ślady w sercach wielu ludzi.

prof. zw. dr hab. Paweł Śniady

dr inż. Grzegorz Duda

Z S E N A T U

W dyskusji dr **Z. Okraszewski** proponował, by obciążenia dydaktyczne studentów traktować jako praktykę zawodową.

Całość projektu została przyjęta (29:3:3) z poprawkami zgłoszonymi przez komisję (18:17, 17:15).

• **JM Rektor** omówił rezultaty współpracy międzynarodowej uczelni w 1999 roku. Szczegóły są zawarte w opracowaniu przygotowanym przez Dział Współpracy Międzynarodowej.

• Prof. **J. Zdanowski** udzielił odpowiedzi na interpelację prof. **P. Kafarskiego**: właściwa realizacja budżetu wydziału jest zadaniem dziekana, który jest uprawniony do wydawania poleceń dyrektorom instytutów. Niewypełniający ich dziekan może zostać ukarany dyscyplinarnie (w wyniku postępowania wszczętego przez rektora). Środki, które udało się zaoszczędzić, powinny zostać zwrócone zespołom badawczym

przez dziekana z uwzględnieniem odpowiedniego algorytmu.

• Ze względu na nieobecność prorektora ds. ogólnych odpowiedź na interpelację mgr **J. Bąbki** nastąpi na następnym posiedzeniu.

• Prof. **P. Kafarski** złożył kolejną interpelację, w której prosi o wyjaśnienie sposobu liczenia współczynnika kosztochłonności studiów doktoranckich na PWr. Wskaźnik ten ma wpływ na wysokość dotacji budżetowej dla wydziałów.

• Prof. **C. Danilowicz** zwrócił się z wnioskiem o wyjaśnienie przyczyn rażących dysproporcji w finansowaniu dydaktyki prowadzonej przez poszczególne jednostki Wydz. IZ.

• **JM Rektor** przypomniał o rewaloryzacji płac (z wyrównaniem od początku roku), która nastąpi przy najbliższej wypłacie wynagrodzeń.

Poinformował, że na posiedzeniu Kolegium Dziekanów będzie poruszana sprawa

możliwości korzystania przez czynnych zawodowo pracowników z emerytur (tzw. emerytur równoległych).

Powiadomił też o złożeniu przez prof. **T. Lutego**, przewodniczącego Komisji ds. Stanu Finansowego i Strategii Rozwoju Uczelni ad hoc, wniosków z działalności tej komisji. Będzie to przedmiotem wypowiedzi **JM Rektora** na następnym posiedzeniu.

Omówił także wnioski z konferencji „Reforma Systemu Edukacji. Szkolnictwo Ponadgimnazjalne” (10-11 kwietnia, Gdańsk) dotyczącej nowych matur i zamiaru zastąpienia nimi egzaminów wstępnych.

• W związku z malejącą liczbą uczestników posiedzenia (dochodziła godzina 20) prof. **J. Biernat** złożył wniosek, by obowiązywało podpisywanie listy obecności również na końcu obrad.

Następne posiedzenie Senatu 25 maja, godz. 14.00. (mk)

Nominacja na profesora

BRONISŁAW FLORKIEWICZ

Postanowieniem z 28 marca br. Prezydent RP nadał tytuł profesora dr hab. Bronisławowi Florkiewiczowi z Instytutu Matematyki PWr. Zanim mogliśmy zaprezentować środowisku działalność naukową nowego Profesora, otrzymaliśmy wiadomość o Jego śmierci. Odszedł nagle, w czasie pracy, 12 maja 2000.

Bronisław Florkiewicz urodził się 26 sierpnia 1937 r. w Stanisławowie. W latach 1954-59 studiował matematykę na Wydziale Matematyki, Fizyki i Chemii Uniwersytetu Wrocławskiego. W 1959 roku uzyskał tytuł magistra matematyki na podstawie pracy dotyczącej niezmienników i zasad zachowania ogólnej teorii względności. W roku 1966 otrzymał na tymże wydziale stopień doktora matematyki na podstawie pracy „Gry pościgowe z ograniczonymi przyspieszeniami” napisanej pod kierunkiem prof. A. Zięby. Tu też w roku 1989 uzyskał stopień doktora habilitowanego nauk matematycznych na podstawie rozprawy „Nierówności całkowitego typu Hardy’ego i Weila”.

Pracę zawodową rozpoczął w roku 1958 w Instytucie Matematycznym Uniwersytetu Wrocławskiego, gdzie pracował do roku 1966, awansując do stanowiska starszego asystenta.

W latach 1966-70 pracował w Katedrze Analizy Matematycznej Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Opolu na stanowisku adiunkta. Na Politechnice Wrocławskiej pracował od 1970 r. Do roku 1974 był zatrudniony w Instytucie Organizacji i Zarządzania, a obecnie – w Instytucie Matematyki kolejno na stanowiskach adiunkta, docenta, a od roku 1993 na stanowisku profesora nadzwyczajnego.

Problematyka badawcza Bronisława Florkiewicza początkowo dotyczyła teorii gier i teorii sterowania optymalnego i z tej dziedziny napisał rozprawę doktorską. Po doktoracie jego zainteresowania naukowe koncentrowały się głównie na zagadnieniach dotyczących nie-

równości całkowitych oraz na problemach programowania matematycznego. Jest autorem lub współautorem 25 prac naukowych z tego zakresu opublikowanych w renomowanych czasopiśmie specjalistycznych. Oprócz szczegółowych rozwiązań podał jednolitą metodę otrzymywania i badania nierówności całkowitych różnego typu zawierających funkcję i jej pochodne, dzięki której klasyczna problematyka nierówności całkowitych zaczęła na nowo wzbudzać duże zainteresowanie w wielu ośrodkach matematycznych na świecie. Na uwagę zasługują też rezultaty badań prowadzonych wspólnie z grupą pracowników Instytutu Organizacji i Zarządzania PWr dotyczące problemów optymalizacji w warunkach niepełnej informacji oraz zagadnień planowania i harmonogramowania tras z ograniczeniami na okna czasowe.

Był cenionym dydaktykiem. Od lat prowadził wykłady, głównie z przedmiotów analitycznych, na różnych wydziałach PWr oraz wykłady specjalistyczne dotyczące teorii gier, programowania matematycznego, równań różniczkowych na Wydziale PPT i studiach doktoranckich. Był opiekunem wielu prac magisterskich, również w okresie pracy w Wyższej Szkole Pedagogicznej w Opolu. Był promotorem jednej obronionej z wyróżnieniem pracy doktorskiej, druga rozprawa doktorska pod jego kierunkiem osiągnęła etap finalny. W Instytucie Matematyki PWr. prowadził seminarium badawcze dotyczące nierówności całkowitych, a w Instytucie Organizacji i Zarządzania – wspólnie z prof. Stefanem Chanasem – seminarium naukowo-badawcze poświęcone badaniom operacyjnym. W latach 1987-90 kierował tematem badawczym „Modelowanie matematyczne i metody optymalizacji w warunkach niepewności” w ramach CPBP 01.02. Od roku 1992 niezmiennie kierował tematami badawczymi w ramach badań statutowych.

Był nauczycielem akademickim angażującym się w proces kształcenia matematycznego studentów uczelni politechnicznych. Kierował wielokrotnie zespołami dydaktycznymi i brał udział w opracowywaniu programów nauczania. W latach 1990-1991 pełnił funkcję zastępcy dyrektora Instytutu Matematyki ds. dydaktycznych, a od września 1999 był dyrektorem Instytutu. Jako członek Polskiego Towarzystwa Matematycznego w latach 1989-91 był wiceprezesa Oddziału Wrocławskiego Towarzystwa. Za osiągnięcia zawodowe, dydaktyczne i naukowe był wielokrotnie wyróżniany nagrodami Rektora, zaś w roku 1975 – nagrodą Ministra. Odznaczony został Złotym Krzyżem Zasługi, Medalem Komisji Edukacji Narodowej, a także Złotą Odznaką Politechniki Wrocławskiej.

Z posiedzeń Kolegium Prorektorów Uczelni Wrocławskich

I. Marcowe posiedzenie odbyło się w murach Akademii Medycznej 14.03.2000 r.

Informacje na temat Akademii Medycznej

Rektor AM prof. dr hab. Leszek Paradowski przedstawił uczelnię. Na 4 wydziałach studiuje ponad 3000 studentów; zatrudnionych jest ponad 200 samodzielnych pracowników naukowo-dydaktycznych. Od października Wydział Lekarski z Oddziałem Stomatologicznym ma przekształcić się w Wydział Lekarsko-Stomatologiczny. Rektor przedstawił też plan obchodów 50-lecia uczelni (październik 2000).

Uczelnia ma osiągnięcia w dziedzinie akredytacji – w marcu rozpoczyna się wizytacja komisji akredytacyjnej na Wydziale Lekarskim, który jako jeden z pierwszych w Polsce podda się tej procedurze.

Rektor mówił również o akcjach promocyjnych (m.in. Kwadrans Akademicki w TVP) i o kłopotach (oderwanie szpitali klinicznych od uczelni, zbyt długo trwająca budowa kampusu itp.)

„Przewodnik po uczelniach Wrocławia”

Przewodniczący Kolegium prof. J.Świątek omówił krytycznie publikację Wydawnictwa ARKANA, zawierającą nieprawdziwe informacje o uczelniach Wrocławia, o trybie naboru na studia oraz krótkie informacje o poszczególnych wydziałach. Próbą przeciwdziałania rozpowszechnianiu błędnych danych jest wypowiedź prof. Świątka dla prasy informująca o mankamentach informatora i ostrzegająca przed jego zakupem.

Zebrani postanowili nie korzystać z oferty wydawcy, który w listach z przeprosinami wyraził chęć współpracy nad nowym informatorem. Dyskutowano też na temat ankiet prowadzonych przez różne czasopisma (WPROST, POLITYKA i in.), służących tworzeniu rankingu uczelni, jak i o zachętach do zamieszczania w tym periodykach reklam, które mogłyby się pośrednio przyczynić do uzyskania lepszych miejsc w tych rankingach.

Matura 2002

Pani G.Tomaszewska, dyrektorka Okręgowej Komisji Egzaminacyjnej (OKE) we Wrocławiu, była kuratorka oświaty we Wrocławiu, przedstawiła zasady przeprowadzania matury mające obowiązywać od 2002 r. Egzamin obejmować będzie język polski, język obcy, matematykę i przedmiot wybrany. Składać się będzie z dwóch części: wewnętrznej – ustnej, organizowanej w szkole, i zewnętrznej – pisemnej, organizowanej przez OKE. Nowa matura ma zastąpić również egzamin do szkół wyższych. Odbywać się będzie na dwóch poziomach: podstawowym i rozszerzonym. Tematyka egzaminów może być dostosowana do konkretnych potrzeb danej uczelni, gdyż egzaminy na poziomie rozszerzonym mogą być zorganizowane nawet z każdego przedmiotu. Nie wiadomo jeszcze, czy świadectwa będą zawierały ocenę, czy tylko *zdał / nie zdał*.

Ze względu na maturzystów z lat poprzednich uczelnie będą musiały przy rekrutacji uwzględniać dwa typy świadectw.

Przebieg egzaminów będzie nadzorowany przez skierowanych do szkół obserwatorów. Abiturient będzie mógł przez 3 lata poprawiać wynik uzyskany na egzaminie, a więc i szansę dostania się na dane studia.

W okręgu dolnośląskim będzie około 40 tys. maturzystów, każdy z nich będzie zdawał egzaminy z 4 przedmiotów.

Obecnie organizowany jest nabór kandydatów na egzaminatorów.

Prof. J.Świątek podkreślił, że w ciągu 2 lat uczelnie muszą

opracować wewnętrzne reguły rekrutacji dostosowane do nowego systemu. Politechnika ma tu pewne doświadczenia, gdyż prowadzi nabór na podstawie konkursu świadectw.

Studia doktoranckie

W oparciu o informacje o studiach doktoranckich AR i AWF oraz katalog kursów Politechniki (zwłaszcza rozdział poświęcony kursom dla doktorantów) rozważano możliwość udostępnienia doktorantom kursów innych uczelni na zasadzie wymienności. Poruszono problem interdyscyplinarnych prac doktorskich wymagających studiów z różnych dziedzin. Zaproponowano utworzenie wspólnej oferty kursów oraz opracowanie katalogu dla doktorantów do września br., by już od nowego roku akademickiego mogli oni korzystać z rozszerzonej wspólnej oferty kursów międzyuczelnianych.

Podjęto decyzję, że do 1 września 2000 r. opracowane zostaną oferty kursów dla doktorantów z poszczególnych uczelni i przekazane przedstawicielom Politechniki. Tu opracuje się schemat oferty kursów. Druk katalogu musi zakończyć się przed 1 października 2000 r., a finansowanie jego edycji będzie proporcjonalne do ilości doktorantów na poszczególnych uczelniach. Pozytywnie przyjęto propozycję prof. J.Świątka, by zorganizować seminaria będące forum dyskusyjnym dla doktorantów.

II. Posiedzenie kwietniowe w dniu 11.04.2000 r.

Posiedzenie otworzył Prorektor Wyższej Szkoły Oficerskiej, płk dr inż. Jan Ciećkiewicz.

Informacje na temat Wyższej Szkoły Oficerskiej

Uczelnia ma 1500 studentów na 2 wydziałach; zatrudnia 290 nauczycieli akademickich, z których 67 ma tytuł doktora. Współpracuje z UW, PWr i AWF, z którą zorganizowano studia równoległe, pozwalające uzyskać magisterium z wychowania fizycznego. Od 2003 r. WSO zostanie przekształcona w Akademię Wojsk Lądowych, której program edukacji będzie oddzielony od szkolenia wojskowego. Będą tam oferowane 4 kierunki: zarządzanie i dowodzenie, politologia, lotnictwo, logistyka. Uczelnia podlegać będzie MEN, a programy będą zgodne z minimami Rady Głównej Szkolnictwa Wyższego. Liczba studentów do 2010 r. ma pozostać na tym samym poziomie.

Inne uczelnie wojskowe zostaną również zreorganizowane: WAT przekształci się w Uniwersytet Techniczny, WAM nie będzie prowadzić naboru, jedynie Akademia Marynarki Wojennej i Akademia Sił Powietrznych zachowają szczególny charakter.

Porozumienie Samorządów Uczelni Wrocławskich i Juwenalia

Członek Zarządu Konwentu Uczelnianego Samorządu Studenckiego PWr – Rafał Jakubowicz poinformował o utworzeniu *Porozumienia Samorządów Uczelni Wrocławskich*. W skład *Porozumienia* weszły studenckie reprezentacje 12 uczelni: UW, PWr, AR, AMed, ASP, AE, AWF, AMuz, Wyższa Szkoła Zarządzania i Marketingu, Wyższa Szkoła Handlowa, Dolnośląska Szkoła Wyższa Edukacji, Wyższa Szkoła Bankowości. Celem *Porozumienia* są:

- wspólne występowanie wobec lokalnych władz samorządowych i państwowych, co pozwoli na skuteczniejsze wpływanie na podejmowane przez nie decyzje,
- stworzenie wspólnego frontu w związku z wyborami do ogólnopolskiego Parlamentu Samorządu Studenckiego,
- wspólna organizacja Juwenaliów.

Porozumienie ma na swoim koncie pewne sukcesy, np. uzyskano zwolnienie studentów z opłat za przewóz środkami komunikacji

miejskiej bagażu związanego z ich nauką (teczki, blejtramy, maikiety itp.).

Juwenalia odbędą się pod patronatem KRUWiO i prezydenta Wrocławia.

Rafał Jakubowicz omówił uchwałę Parlamentu Studentów RP (z lutego br.) dotyczącą projektu *ustawy o szkolnictwie wyższym*. Wyraża ona aprobatę dla systemu, który będzie jednolicie traktował studentów uczelni państwowych i prywatnych, jak też dla wprowadzenie limitu miejsc opłacanych przez MEN. Stwierdzono też, że kandydatura prorektora ds. studenckich powinna podlegać akceptacji studentów. Prawo studentów do strajków nie powinno być ograniczone tylko do spraw dydaktyki. Oczekuje się wyeliminowania kary wydalenia z uczelni.

Prof. L. Komorowski (PWr) stwierdził, że premier J. Buzek zaakceptował uchwałę Parlamentu Studentów i zainicjował dalsze prace nad ustawą o szkolnictwie wyższym. Prof. S. Wrzosek (AE) mówił o związanych z projektem ustawy sprawach finansowych, m.in. o uposażeniu profesorów.

Prof. Anna Twardowska (WST) rozważała, kto ma być zaliczany do kadry na danym kierunku studiów. Nauczyciele akademicy powinni deklarować, gdzie jest ich podstawowe miejsce pracy.

Prof. Wojciech Kaniowski (ASP) omówił spotkanie z posłem Szmajdzińskim, w którym brał udział jako delegat. Stwierdzono tam, że szkolnictwo wyższe dzienne i wieczorowe (stacjonarne) powinno być dotowane.

Prof. Zygmunt Grzebieniak (AMed) omówił posiedzenie przedstawicieli uczelni medycznych w Ministerstwie Zdrowia, szczególnie temat dotacji na dydaktykę dla poszczególnych uczelni i bardzo dużych różnic między poszczególnymi uczelniami pod względem uzyskiwanych środków. Stąd w zależności od uczelni realny koszt kształcenia studenta przekracza wielkość środków przypadających na niego z dotacji o 2000 do 5000 zł.

Uwagi i wolne wnioski

Do środowiskowego Biura Karier przyłączają się ASP, WST, AMuz, AWF. Postanowiono, że małe uczelnie będą wносиły składkę 1000 zł rocznie.

Jednomyślnie stwierdzono, że Kolegium popiera inicjatywę finansowania projektów badawczych uczelni artystycznych oraz utworzenie odpowiedniej sekcji w KBN.

Następne posiedzenie Kolegium odbędzie się 9 maja na Akademii Rolniczej.

(na podstawie protokołu mgr inż. Hanny Helman)

KBN KOMITET BADAŃ NAUKOWYCH

Inauguracja nowej kadencji KBN – 1 czerwca

Z posiedzenia KBN

20 kwietnia 2000 roku odbyło się ostatnie posiedzenie KBN trzeciej kadencji. Obradom przewodniczył prof. Andrzej Wiszniewski. Rozpatrzono szereg wniosków o ustanowienie projektów zamawianych: celowych (PCZ) i badawczych (PBZ).

• Spośród 4 wniosków o PCZ zgłoszonych do XXI konkursu (uzupełnienie) i ocenionych pozytywnie przez Zespół ds. PCZ Komitet zaakceptował trzy (wszystkie na wniosek Min. Pracy i Polityki Społecznej), które powinny żywo zainteresować pracowników PWR:

„System kształtowania jakości powietrza w budynkach biurowych (profilaktyka tzw. „zespołu chorego budynku”),

„System analizy wydarzeń wypadkowych w środowisku pracy dla potrzeb profilaktyki”,

„Aktywność zawodowa pracowników w aspekcie starzejącego się społeczeństwa”.

• Z 12 wniosków o ustanowienie PCZ zgłoszonych do XXII konkursu Zespół ds. PCZ pozytywnie ocenił 7, z których dwa czekają na dodatkowe opinie. Zaakceptowano trzy, wśród których jest wnioskowany przez Marszałka Województwa Dolnośląskiego projekt „Stan i kierunki zmian w kształceniu zawodowym w województwie dolnośląskim”.

Zgodnie z opinią zespołu odrzucono 5 wniosków.

• Na wniosek Zespołu T-11 odstąpiono od ustanowienia PBZ „Telekomunikacja i techniki informacyjne w Polsce na progu społeczeństwa informacyjnego” (PBZ KBN 06/T11/98) z powodu częściowej dezaktualizacji, a na wniosek Zespołu P-06 odstąpiono od ustanawiania PCZ-02-17 dotyczącego rozwoju obszarów wiejskich. Z powodu negatywnej opinii Zespołu T-09 nie ustanowiono PCZ-

12-21 „Opracowanie jednolitych procedur identyfikacji barwników uznanych za szkodliwe dla człowieka i środowiska”.

• Komitet ustanowił PBZ „Metody matematyczne w analizie instrumentów finansowych” (PBZ KBN 16/P03,H02/99). (warunkowo przyjęty 17 lutego). Podobnie zaakceptowano projekty:

„Zbadanie głębokiej struktury litosfery metodami sejsmicznymi na obszarze Polski południowej, od platformy prekambryjskiej wschodniej Europy do Karpat. Projekt Celebration 2000” (PCZ-06-21)

„Paleozoiczna akreacja Polski” (PCZ-07-21).

• Ustanowiono też PCZ-27-21 „Sprzęt rehabilitacyjny dla osób z dysfunkcją narządu ruchu w aspekcie prowadzonej rehabilitacji medycznej, społecznej i zawodowej” wnioskowany przez Min. Pracy i Polityki Społecznej (po uzupełnieniu o ocenę kosztu realizacji projektu i udziału finansowego wnioskodawcy).

• Komitet ustanowił PBZ wnioskowane przez zespoły P-06, P-05 i T-10:

* „Podstawy metodyczne kompleksowego wartościowania jakości i bezpieczeństwa żywności nowej generacji” (PBZ KBN 20/P06/99),

* „Środowiskowe i genetyczne czynniki długowieczności polskich stulatków” (PBZ KBN/22/P05/99),

* „Kompleksowy model sprzężonych oddziaływań aerodynamicznych, mechanicznych i elektrycznych zachodzących w obiektach energetycznych dużej mocy” (PBZ KBN/25/T10/2000).

• Z braku quorum głosowanie nad projektem uchwały w sprawie podziału środków finansowych na współpracę naukową i naukowo-techniczną z zagranicą prowadzoną przez Polską Akademię Nauk zostanie przeprowadzone obiegami. Projekt przewiduje przydzielenie na ten cel 3.836.000 zł.

• Pierwsze posiedzenie zespołów w celu wyboru przewodniczących odbędzie się 31 maja, zaś inauguracyjne posiedzenie Komitetu Badań Naukowych czwartej kadencji zaplanowano na 1 czerwca 2000 roku. (tz)

Zgromadzenie Plenarne KRASP

Zgromadzenie Plenarne KRASP w dniach 5-7 maja omawiało możliwości przyjmowania uczelni na prawach stowarzyszonych do KRASPU (pojedynczych i grup uczelni). Ma to duże znaczenie w kontekście nowej ustawy, która nadaje KRASPOwi istotną rolę. Chodzi więc o umożliwienie uczelniom zawodowym, czy niepaństwowym posiadanie reprezentacji w tym ważnym gremium. Tak więc uczelnie zawodowe będą zapewne członkiem grupowym, a lepsze (uprawnione do nadawania magisterium) uczelnie niepaństwowe będą mogły zabiegać o status członka stowarzyszonego KRASPU.

Przedstawiciele KRUNiepaństwowych – pan rektor Szablowski z Białegostoku i rektor Bałanda – przewodniczący Konferencji Rektorów Uczelni Zawodowych (14) z N.Śącza.

Dyskutowano też stanowisko rektora Jamroza z Białegostoku, który krytycznie odniósł się do dotychczasowych rozwiązań i optował za traktowaniem KRASPU jako dobrowolnej organizacji. W rezultacie przychylnie się do poglądu, że czynniki formalne ograniczające wstępowanie mniej znaczących uczelni (a właściwie ich rektorów) w skład konferencji nie stanowią istotnej przeszkody. Wynikną stąd pewne zmiany w regulaminie.

Konferencja przyjęła (jednomyślnie!) 7 uchwał.

- Uchwała w sprawie kierunków działalności KRASP: promowanie nowych rozwiązań legislacyjnych, wspieranie integracji systemu edukacji, wspieranie rozwiązań poprawiających metody kształcenia, zacieśnianie więzów z konferencjami rektorów europejskich itd.

- Uchwała o potrzebie powołania Rady Edukacji Narodowej. Mimo że uczelnie są w jednym resorcie z oświatą, brak jest rzeczywistych, merytorycznych kontaktów między tymi szczeblami kształcenia. W UE istnieją rady, które zajmują się takim właśnie całościowym spojrzeniem. Takie ciało stanowić może czynnik stabilizujący reformę (uniezależniający ją od chwilowych zmian politycznych).

- Uchwała w sprawie podejmowania działań promujących ideę integracji europejskiej. Pewną inspiracją do podjęcia tej uchwały była obecność na obradach ministra spraw zagranicznych – prof. B.Geremka, który w interesujący sposób mówił o potrzebie nawiązania dialogu z dużymi autonomicznymi środowiskami, do jakich niewątpliwie należy też społeczność akademicka. Uczelnie polskie są już właściwie powiązane na wiele sposobów ze zjednoczoną Europą.

Prof. Andrzej Mulak zaproponował, by służby dyplomatyczne wspierały starania polskich środowisk naukowych o intensyfikację kontaktów międzynarodowych. Minister zgodził się z tym poglądem. Podkreślił, że choć w ostatnich latach nastąpiła na tym odcinku wyraźna poprawa (w MSZ powstał departament naukowo-kulturalny, który wspiera naukę polską w kontaktach ze światem), to warto rozszerzyć zakres działań.

- Uchwała w sprawie finansowania szkolnictwa wyższego i związanych z tym zmian legislacyjnych. Jest to skutek tegorocznej regulacji. Niektóre uczelnie bardzo krytycznie odniosły się do skali regulacji, zwłaszcza że oczekiwano wskaźnika przewyższającego współczynnik inflacji.

- Uchwała o potrzebie nadania trybu legislacyjnego projektowi ustawy „Prawo o szkolnictwie wyższym” – rektorzy wyrazili pogląd, że potrzebne jest jak najszybsze wprowadzenie ustawy w życie.

- Uchwała związana z jubileuszem 600-lecia odnowienia Uniwersytetu Jagiellońskiego – podkreśla rolę tej uczelni dla całego środowiska naukowego Polski.

Powstała nowa „branżowa” konferencja szkół – tym razem woj-

skowych (mimo malejącej liczby placówek).

Rozważano utworzenie też analogicznej formacji dla szkół teologicznych.

Zapewniano, że do końca roku 2000 ustawa o szkolnictwie wyższym przejdzie proces legislacyjny.

Ocena systemu kredytów finansowych przyznawanych studentom wykazała, że w ub. roku 130 tysięcy kredytów gwarantowanych państwowych. System przyjął się, planuje się zwiększenie tej liczby do 200 tysięcy. Taki kredyt nie wymaga zabezpieczeń (żyrantów).

- Prof. A.Mulak omówił przyszłą formę matur (sprawdziany specjalne, dodatkowe itd.). W dyskusji rektor UJ prof. Ziejka wyraził obawę, że wprowadzenie jednolitych kryteriów może pogorszyć sytuację młodzieży z prowincjonalnych ośrodków, w których szkolnictwo ma większe trudności z przystosowaniem się do wymagań. Być może potrzebny byłby okres przejściowy?

Rektor UAM prof. Stefan Jurga przyjmował członków KRASPU bardzo gościnnie. Atrakcją spotkania było zaproszenie na III Międzynarodowy Festiwal Chórów Uniwersyteckich, który właśnie odbywał się w Poznaniu.

Uchwały Zgromadzenia Plenarnego KRASP z dnia 7 maja 2000 r.

W sprawie finansowania szkolnictwa wyższego i związanych z tym zmian legislacyjnych

Konferencja Rektorów Akademickich Szkół Polskich w uchwałach rektorów zrzeszonych w konferencjach poszczególnych typów szkół oraz ogółu rektorów wielokrotnie zwracała uwagę na wyzwania stojące przed szkolnictwem wyższym u progu XXI wieku i zagrożenia ich realizacji wynikające z niedostatecznego poziomu finansowania.

W krajach o wysokim stopniu rozwoju gospodarczego rządy i parlamenty zgodnie i solidarnie podkreślają znaczenie edukacji jako warunku rozwoju społeczeństwa. Deklaracje te znajdują odzwierciedlenie w konkretnych decyzjach dotyczących nakładów na rozwój systemu edukacji.

Także w Polsce w programach wszystkich znaczących ugrupowań politycznych dostrzec można sformułowania wyrażające poparcie dla rozwoju edukacji, a w szczególności – dla stworzenia młodzieży szansy studiowania na poziomie wyższym. Po 10 latach trudnych doświadczeń szkolnictwa wyższego, po okresie kilku lat znaczącego rozwoju gospodarczego, mamy zatem prawo oczekiwać, że w ślad za tymi deklaracjami podjęte zostaną – tak jak się to stało w systemie szkolnictwa podstawowego i średniego – konkretne decyzje i działania. Oczekujemy takich decyzji już w odniesieniu do roku budżetowego 2001.

Szczególnie krytyczna kwestia wynagrodzeń nauczycieli akademickich wymaga rozwiązań analogicznych do tych, które przyjęto ostatnio w systemie oświaty. Propozycja odpowiednich uregulowań zawarta została w projekcie ustawy pn. Prawo o szkolnictwie wyższym z dnia 18 stycznia 2000 r.

Zwracamy się zatem do Rządu RP oraz Parlamentu RP o podjęcie konkretnych decyzji, a w szczególności odpowiednich działań legislacyjnych, zgodnych z deklarowaną werbalnie wolą podnoszenia poziomu wykształcenia polskiej młodzieży.

W sprawie podejmowania działań promujących ideę integracji europejskiej

W związku z postępującym procesem integracji Polski z Unią Europejską rektorzy zrzeszeni w Konferencji Rektorów Akademickich Szkół Polskich udzielają pełnego poparcia idei integracji.

Proces integracji europejskiej, będący formą kreowania nowej tożsamości opartej na kształtowanym przez stulecia systemie wartości, ma znaczenie historyczne, a integracja Polski z Unią Europejską w pierwszych latach XXI wieku jest dziś fundamentem polskiej racji stanu. Dali temu wyraz rektorzy – członkowie KRASP w swej deklaracji z listopada 1998 r., uznając, że członkostwo w Unii stanie się znaczącą przesłanką rozwoju kraju, a w tym rozwoju nauki i edukacji i apelując do organizacji rektorów uczelni europejskich o wspieranie tych działań, które – uwzględniając ugruntowaną europejską tradycję państw prowadzących negocjacje członkowskie z Unią Europejską i wywodzące się z tej tradycji aspiracje społeczeństw – sprzyjają przyspieszeniu procedur i działań integracyjnych.

Biorąc pod uwagę potrzebę zwiększenia wysiłku całego społeczeństwa polskiego na rzecz integracji z Unią Europejską i dostrzegając potrzebę udziału społeczności akademickiej w tym zbiorowym wysiłku, rektorzy – członkowie KRASP zwracają się do społeczności akademickich o podejmowanie inicjatyw i działań – w szczególności mających charakter lokalny – promujących ideę integracji europejskiej i sprzyjających realizacji procesu integracji.

Kierując się tymi względami, Zgromadzenie Plenarne popiera inicjatywę utworzenia w Gnieźnie Kolegium Europejskiego jako trwałego pomnika upamiętniającego Zjazd Gnieźnieński w roku 1000. Kolegium Gnieźnieńskie stanie się ważnym ośrodkiem promocji wartości znamiennej dla kultury europejskiej oraz centrum integracji społeczności akademickich krajów europejskich.

Sądzymy, że aktywną rolę w procesie promowania idei integracji europejskiej mogłyby odegrać konferencje rektorów działające w poszczególnych regionach i ośrodkach akademickich. Inicjatywy lokalnych i środowiskowych organizacji studenckich, wspierane przez uczelniane organizacje Samorządu Studentów, nadałyby działaniom promującym integrację europejską właściwą dynamikę.

Rektorzy zrzeszeni w KRASP deklarują ze swej strony aktywny udział w działaniach instytucji samorządowych i grup społecznych oraz we wspieraniu inicjatyw obywatelskich, których celem jest przybliżenie wejścia Polski do Unii Europejskiej.

W sprawie kierunków działalności KRASP

Zgromadzenie Plenarne Konferencji Rektorów Akademickich Szkół Polskich, uwzględniając dotychczasowe doświadczenia związane z działalnością KRASP, biorąc pod uwagę aktualny stan systemu szkolnictwa w kraju oraz procesy zachodzące w europejskim szkolnictwie wyższym u progu XXI wieku i towarzyszące im wyzwania, wskazuje następujące główne kierunki działalności KRASP:

- promowanie nowych modeli rozwiązań w szkolnictwie wyższym, obejmujących kwestie systemowe i instytucjonalne, przyjętych w popieranym przez KRASP projekcie ustawy *Prawo o szkolnictwie wyższym* z dnia 18 stycznia 2000 r.;

- działania na rzecz zapewnienia wysokiej jakości kształcenia na poziomie wyższym;

- aktywne uczestnictwo w procesie integracji systemu edukacji narodowej, w szczególności poprzez:

- uczestnictwo w pracach nad modelem kształcenia pogimnazjalnego, a zwłaszcza nad zapewnieniem więzi programowych pomiędzy kształceniem na poziomie licealnym i wyższym oraz rozwiązaniami dotyczącymi nowej formuły egzaminów maturalnych;

- działaniach na rzecz integracji różnych sektorów szkolnictwa wyższego – szkół publicznych i niepublicznych, szkół akademic-

kich i zawodowych, szkół działających dotychczas w ramach różnych resortów;

- działania na rzecz wprowadzania nowych technologii kształcenia i rozwiązań organizacyjnych prowadzących do zwiększenia elastyczności i drożności systemu studiów w poszczególnych uczelniach oraz systemu studiów wyższych w kraju, w oparciu m.in. o kształtujące się standardy Europejskiej Przestrzeni Szkolnictwa Wyższego;

- zacieśnianie więzów współpracy z konferencjami rektorów krajów europejskich.

Dla zrealizowania tych zadań KRASP powinien dysponować własnym zapleczem merytorycznym.

Biorąc aktywny udział w życiu publicznym i wnosząc istotny wkład w dzieło eliminowania barier cywilizacyjnych dzielących społeczeństwo polskie od krajów wysoko rozwiniętych gospodarczo, a zwłaszcza działając na rzecz poprawy szans edukacyjnych młodzieży polskiej, KRASP pragnie pozostać organizacją neutralną politycznie i bezstronną w życiu publicznym, współdziałającą ze wszystkimi instytucjami deklarującymi podobne cele. W szczególności KRASP deklaruje wolę współdziałania z Ministerstwem Edukacji Narodowej, innymi instytucjami rządowymi, samorządowymi i pozarządowymi oraz organizacjami środowiskowymi i pracowniczymi. Naturalnym partnerem KRASP w realizacji zadań dotyczących systemu szkolnictwa wyższego jest Parlament Studentów RP; do współpracy z tym ogólnokrajowym przedstawicielstwem wszystkich polskich studentów KRASP przywiązuje szczególną uwagę.

W sprawie potrzeby powołania Rady Edukacji Narodowej

Zgromadzenie Plenarne Konferencji Rektorów Akademickich Szkół Polskich podkreśla potrzebę działania w Polsce organizacji i instytucji analogicznych do tych działających w krajach Unii Europejskiej w obszarze edukacji. Stwarzać to będzie naszemu krajowi szersze możliwości udziału w prowadzonych przez kraje Unii Europejskiej wspólnych pracach w tym obszarze.

Uwzględniając różne rodzaje instytucji działających w krajach europejskich, KRASP wyraża przekonanie, że w obszarze edukacji powinny działać następujące organizacje:

- Konferencja Rektorów Akademickich Szkół Polskich, która już działa jako członek stowarzyszony w ramach Konfederacji Narodowych Konferencji Rektorów Krajów Unii Europejskiej (Confederation of European Union Rectors Conferences – CEURC);

- Rada Główna Akredytacyjna, przewidziana w projekcie ustawy pn. *Prawo o szkolnictwie wyższym*, która powinna stać się partnerem podobnych instytucji akredytacyjnych działających w większości krajów europejskich;

- Rada Edukacji Narodowej (lub ciało o podobnej nazwie), która – gdyby powstała – mogłaby stać się członkiem działającej w krajach Unii Europejskiej Sieci Narodowych Rad ds. Edukacji (National Education Councils Network).

Rada Edukacji Narodowej, która stałaby się partnerem podobnych rad działających w innych krajach – przy występującym tu pewnym zróżnicowaniu modeli instytucjonalnych – powinna obejmować swymi doradczymi i opiniotwórczymi zadaniami obszar zarówno oświaty, jak i szkolnictwa wyższego, potwierdzając tym samym jedność i integralny charakter systemu edukacji narodowej. Rada ta powinna znaleźć właściwe umocowanie jako stały organ, co najmniej w części pochodzący z wyboru. Rada taka mogłaby powstać na bazie i przy uwzględnieniu doświadczeń obecnie działających: Rady Głównej Szkolnictwa Wyższego oraz Rady Konsultacyjnej ds. Reformy Edukacji Narodowej, przejmując i łącząc dotychczasowe ogólne funkcje doradcze i opiniotwórcze obu tych rad. (mk)

Prof. Benedykt Licznerski laureatem Nagrody Naukowej Siemens

Prof. dr hab. Benedykt Licznerski z Instytutu Techniki Mikrosystemów Wydz. Elektroniki naszej Uczelni otrzymał decyzją z 10 kwietnia br. Nagrodę Naukową Siemens za utworzenie szkoły naukowej w dziedzinie elektroniki ciała stałego. Uroczystość wręczenia jej odbyła się 8 maja na Politechnice Warszawskiej.

Ustanowione w 1995 r. nagrody Siemens mają służyć promowaniu wybitnych osiągnięć w technice i badaniach naukowych prowadzonych

przez polskie instytucje akademickie i pozaakademickie. Firma Siemens powierzyła pieczę nad nagrodą Politechnice Warszawskiej. Laureatów wyłania dziewięcioposobowe jury złożone z wybitnych przedstawicieli świata nauki polskiej oraz dwóch reprezentantów przemysłu. Jednym z nich jest prezes firmy Siemens Sp. z o.o. w Polsce mgr Karol Romanowski. Politechnikę Wrocławską reprezentuje prof. dr hab. Marian Cegielski. Przewodniczącym jury jest *ex officio* Rektor Politechniki Warszawskiej prof. dr hab. Jerzy Woźnicki.

Firma ustanowiła trzy rodzaje nagród:

- 1) nagrodę badawczą – za szczególne wyniki badań naukowych dające się zastosować w praktyce – przyznawaną co dwa lata osobie lub zespołowi,
- 2) nagrodę naukową – za perspektywiczne systemy organizacji badań, utworzenie szkoły naukowej lub wybitne osiągnięcia w kształceniu akademickim – przyznawaną co dwa lata,
- 3) nagrodę promocyjną – za wybitne prace doktorskie i habilitacyjne – przyznawaną corocznie.

Nagrody Naukowe Siemens otrzymali dotychczas:

- w 1996 r. prof. Jerzy Osowski z Politechniki Warszawskiej,
- w 1998 r. prof. Jacek Marecki z Politechniki Gdańskiej,
- w 2000 r. prof. Benedykt Licznerski z Politechniki Wrocławskiej.

Profesor Benedykt Licznerski ma poważne dokonania na wszystkich polach działania uwzględnianych przy przyznawaniu Nagrody Naukowej Siemens. W ciągu 40 lat pracy na Politechnice Wrocławskiej przyczynił się znacząco do rozwoju badań w zakresie mikroelektroniki i optoelektroniki.

Ma swój znaczący udział w tworzeniu specjalności dydaktycznych: elektroniki ciała stałego, optoelektroniki i techniki światłowodowej oraz techniki mikrosystemów.

Należał do zespołu organizującego Studium Podstawowych Problemów Techniki, które przekształciło się w Wydział Podstawowych Problemów Techniki. Z WPPT współpracuje od lat, m.in. współtworzył kierunek kształcenia *inżynieria materiałowa*.

Stworzył szkołę naukową elektroniki ciała stałego w specjalnościach: mikro- i optoelektronice. Wypromował 27 doktorów. Jest autorem i współautorem 174 publikacji, 11 patentów i 7 zgłoszeń patentowych.

Prof. B. Licznerski ma znaczący udział w integracji środowiska naukowego Wrocławia jako przewodniczący Komisji Inżynierii Materiałowej przy Wrocławskim Oddziale PAN. Jest też współorganizatorem Centrum Materiałów Zaawansowanych i Nanotechno-

logii na Politechnice Wrocławskiej.

W skali ogólnopolskiej przyczynił się do integracji środowisk zajmujących się mikroelektroniką hybrydową. W latach osiemdziesiątych był współorganizatorem Polskiego Oddziału Międzynarodowego Stowarzyszenia Mikroelektroniki Hybrydowej (ISHM - Poland Chapter), które uzyskało akredytację centrali ISHM w USA. To stowarzyszenie stało się forum jednoczącym zespoły zajmujące się w Polsce mikroelektroniką hybrydową. Stowarzyszenie organizuje coroczne konferencje w języku angielskim. Zaprasza zagranicznych referentów, a nasi przedstawiciele są zapraszani na konferencje w Europie i USA.

Prof. B. Licznerski został trzykrotnie wybrany na przewodniczącego ISHM-Poland Chapter, a 15-krotnie był przewodniczącym komitetu naukowego konferencji ISHM. Przed trzema laty ISHM-USA utworzył z innymi towarzystwami International Microelectronics and Packaging Society (IMAPS).

W 1998 r. IMAPS-USA wyróżnił 5 osób w świecie tytułem „1998 IMAPS FELLOW OF THE SOCIETY”. Wśród wyróżnionych znalazł się po raz pierwszy reprezentant Polski – profesor Benedykt Licznerski.

Ogłoszona z tej okazji laudacja zawiera następujące słowa:

„Your peers have recognized your significant and continuing contributions to both IMAPS and the microelectronics industry of the years by honouring you with this most prestigious award”.

Prof. B. Licznerski jest od 1989 r. wybierany na kolejne kadencje Komitetu Elektroniki i Telekomunikacji PAN. Jest członkiem rzeczywistym Wrocławskiego Towar-

zystwa Naukowego. W roku 1999 powołany został do Wrocławskiej Rady Nauki przy Oddziale PAN.

Od 1994 r. został już trzykrotnie wybrany do Centralnej Komisji ds. Tytułu Naukowego i Stopni Naukowych, gdzie reprezentuje środowisko elektroników.

Mówiąc o swojej drodze zawodowej podkreśla, że osiągnięcia zawdzięcza w dużej mierze profesorowi Andrzejowi Jellonkowi, swojemu wychowawcy i prof. Marianowi Suskiemu. Z wdzięcznością myśli o profesorze Bohdanie Paszkowskim z Politechniki Warszawskiej, pionierze polskiej elektroniki.

W działaniu zespołowym zaangażowanie współpracowników i ich wiara w sukces przynosiła oczekiwane rezultaty. Szczególną rolę w działaniach odgrywali kolejni dyrektorzy instytutu profesorem: Wiesław Barwicz, Andrzej Hałas, Jerzy Zdanowski i dr Janusz Markowski.

Prof. B. Licznerski docenia korzyści naukowe odniesione w czasie pobytu na stypendiach Fundacji A. von Humboldta i Fundacji Heraeus w laboratoriach politechnik w Akwizgranie i Darmstademie (RFN). Spośród wyróżnień, nagród i odznaczeń prof. B. Licznerski ceni sobie najbardziej: Złotą Odznakę PWR, nagrodę Senatu PWR, medal „Zasłużony dla Politechniki Rzeszowskiej”, Medal Komisji Edukacji Narodowej i nagrodę Ministra Edukacji Narodowej I Stopnia za *Kształcenie Kadry Naukowej*.

dr inż. Bronisława Olszewska-Mateja

Rozmowa z rektorem Uniwersytetu w Dreźnie

Trzy lata współpracy

Rektor Uniwersytetu Technicznego w Dreźnie prof. A. Mehlhorn ma 61 lat. Jest z wykształcenia chemikiem i absolwentem uczelni, którą obecnie kieruje. „Mam typowy życiorys obywatela Wschodnich Niemiec” – mówi. Tu zdobywał kolejne stopnie naukowe w dziedzinie chemii kwantowej, ale nie będąc członkiem partii komunistycznej nie miał szans na objęcie jakiegokolwiek stanowiska. Dopiero w 1992 roku został profesorem nadzwyczajnym, potem zwyczajnym. Sześć tygodni później został dziekanem Wydziału Matematyki i Nauk Przyrodniczych. W 1994 został rektorem.

Jako naukowiec był w latach siedemdziesiątych we Wrocławiu. Z jego inspiracji 15 kwietnia 1997 została zawarta umowa o współpracy między Uniwersytetem Technicznym w Dreźnie a Uniwersytetem Wrocławskim, Politechniką Wrocławską i Uniwersytetem Technicznym w Libercu.

W trzecią rocznicę tego wydarzenia zapyaliśmy prof. A. Mehlhorna o dorobek i dalsze plany współpracujących uczelni.

– Jakie są założenia i realia współpracy między uczelniami trzech miast?

– Po wielkich zmianach politycznych, jakich doświadczyliśmy ponad 10 lat temu, musieliśmy odbudować kontakty naukowe nawiązane jeszcze w erze komunistycznej. Dobrym znakiem woli współdziałania była czterostronna umowa między Uniwersytetem Wrocławskim, Politechniką Wrocławską, Uniwersytetem Technicznym w Libercu i Uniwersytetem Drezdeńskim. Została ona podpisana przez czterech rektorów w Dreźnie 3 lata temu. Było to swego rodzaju oficjalne rozpoczęcie nowej epoki współpracy.

Byliśmy motywowani przez poczucie, że nasza uczelnia jest położona nad wschodnią granicą Niemiec. Do Polski jest od nas 50 km, do Czech też. Uważamy więc za swoją misję i zobowiązanie, by rozwijać współpracę w skali wschodnioeuropejskiego regionu. To skłoniło nas do podjęcia specjalnych kontaktów.

Od czasu tego pierwszego spotkania zbieraliśmy się regularnie we Wrocławiu, Dreźnie i Libercu. Mamy kilka obiecujących wspólnych projektów dotyczących zagadnień naukowych, jak też administrowania uczelnią.

Co do tych pierwszych, mamy wspólny projekt dotyczący humanistycznych wydziałów uczelni Drezna i Wrocławia. Będzie on wspierany finansowo przez stronę niemiecką, konkretnie przez Deutsche Forschungsgemeinschaft. Być może swój udział w finansowaniu będzie też miała strona polska, która opłaci program kształcenia doktorantów i młodych naukowców. W sumie liczymy więc na znaczne ożywienie wymiany młodej kadry. Na tym szczeblu nie występują problemy językowe, ponieważ znajomość języka angielskiego i niemieckiego jest bardzo rozpowszechniona.

– Czy przewidywana jest też realizacja wspólnych programów badawczych?

Są pewne tematy, które w sposób naturalny dotyczą całego Saksonii, Śląska i Czech, a więc historii tego regionu, jego literatury

itd. Sądzę, że jest to bardzo atrakcyjna problematyka, którą omawialiśmy już z kolegami z filologii niemieckiej. O wiele większe tradycje ma współpraca z Politechniką. Obejmuje kierunki elektryczne i mechaniczne. Istniejącą tradycję trzeba jednak dopasować do otwierających się perspektyw. Z tego względu w drezdeńskiej delegacji znajduje się dwóch przedstawicieli Wydziału Elektrycznego, jeden – Mechanicznego i jeden – Wydziału Fizyki. Mam nadzieję, że także w przyszłości będziemy mogli rozwijać współpracę naukową w tych dziedzinach.

Chciałbym też tu wspomnieć jeden program dotyczący współpracy z zakresu zarządzania uczelnią.

Musimy spotykać się, by przestudiować zasady administrowania przyjęte w Unii Europejskiej. Zamierzamy, na przykład, przedstawić wrocławskie uczelnie na targach uniwersyteckich prezentujących wyniki badań naukowych, czy też kształcić osoby zatrudnione w administracji uczelni co do zasad aplikowania o pieniądze z Unii Europejskiej. Myślę, że trzeba jak najprędzej osiąść umiejętność ubiegania się o nie. My sami się tego uczymy, bo jesteśmy w tym systemie dopiero 10 lat. Ale mimo to chcielibyśmy pomóc naszym polskim kolegom, by zdobyli jak najprędzej tą wiedzę i mogli zaprezentować swoją kadre i produkty na zachodnioeuropejskich targach.

Powinniśmy zaznajomić się wzajemnie ze stosowanymi metodami akredytacji placówek edukacyjnych, toteż na obecnym spotkaniu przedstawiam zebrany najnowszy system wprowadzony w Niemczech.

Jesteśmy oczywiście zainteresowani nowymi formami wymiany naukowej. Pomocą może tu być Fundacja Quandt, która przyznaje co roku Uniwersytetowi Technicznemu w Dreźnie pewną sumę na stypendia dla studentów z krajów Europy Środkowej i Wschodniej. mamy nadzieję, że w przyszłości będziemy mieć co roku w Dreźnie około 40 stypendystów. Takie stypendium pokrywa koszty utrzymania i nauki na naszej uczelni przez pół roku lub rok. Dotyczy to dowolnego kierunku. Uczelnia ma bardzo szeroki profil naukowy. Możemy więc zapraszać germanistów, inżynierów, przyrodników – praktycznie nie ma tu ograniczeń. Otrzymaliśmy już 4 czy 5 wniosków aplikacyjnych od młodych, bardzo utalentowanych ludzi z Państwa uczelni i mamy nadzieję, że będziemy je mogli zaakceptować oferując kandydatom stypendium z fundacji.

Co do Uniwersytetu Technicznego w Libercu, sytuacja jest podobna jak z PW. Mamy wymianę z kilku dziedzinach wiedzy technicznej (do której ogranicza się ta uczelnia). Np. mamy kontakty w dziedzinie przemysłu tekstylnego. Ale oczywiście współpraca z wrocławskimi uczelniami ma o wiele szerszy zakres tematyczny ze względu na ich szerszy profil.

– Czy oczekuje Pan, że liczba uczelni uczestniczących w wymianie się zwiększy, czy też raczej będzie się poszerzał tematyczny zakres współpracy?

– Myślę, że do współpracy włączą się kolejne uczelnie, gdyż np. zgłaszają się do nas reprezentanci uczelni z Poznania czy Zielonej Góry. Nie widzę powodu, by nie dopuszczać do współpracy kogośkolwiek. Powiedziałbym raczej, że nasze cztery uczelnie stanowią trzon organizacji, która z pewnością z czasem się poszerzy.

– Jaka jest pozycja Pańskiej uczelni i Drezna jako miasta uniwersyteckiego w tej części Niemiec?

– Drezno leży w kraju związkowym Saksonii, który ma cztery uczelnie: w Dreźnie, we Freibergu (tamtejsza Szkoła Górnicza jest obecnie uniwersytetem technicznym), w Chemnitz i w Lipsku, gdzie jest stary, tradycyjny, klasyczny uniwersytet. Oczywiście nasze kontakty nie stanowią żadnego ograniczenia dla podejmowania kontaktów z tamtymi ośrodkami.

Dokończenie na str. 12

– *A liczba studentów?*

– Na Uniwersytecie Technicznym w Dreźnie jest 25 tysięcy studentów i liczba ta rośnie. Zaczęliśmy z liczbą 13 lub 14 tysięcy, a co roku przybywa 500 do 1000.. Sądzę, że w najbliższym czasie osiągniemy poziom 28 tysięcy. Potem obniży się on z przyczyn demograficznych. Na początku lat 90. mieliśmy bardzo niski wskaźnik urodzeń.

Dlatego biorę pod uwagę nastawienie się na kształcenie podyplomowe. Coraz więcej też mówi się o kształceniu ustawicznym. Dzisiaj ludzie nie przestają się uczyć. W okresie aktywności zawodowej powinni oni wielokrotnie wracać na uczelnię, by podnosić swoje kwalifikacje.

– *A co będzie, jeżeli nasi studenci zechcą studiować na Pańskiej uczelni?*

– Jeśli zechcą, będą bardzo szczęśliwi.

Rozmawiała Maria Kisza

Nowe projekty współpracy wrocławsko-drezdeńskiej

Jak poinformowała pani mgr Krystyna Galińska (Dział Współpracy Międzynarodowej), trwają prace nad nowym projektem TEM-PUŚowskim z kategorii Institution Building. Uczestniczą w nim Politechnika Wrocławska, Uniwersytet Wrocłowski, Uniwersytet Techniczny w Dreźnie, TU Bergakademie Freiberg, Ministerstwo Nauki i Kultury Saksonii i dwie jednostki pozauczelniane z UE: KoWI i firma consultingowa z Leeds NJM Ltd.

Ponadto – ze strony polskiej – udział zgłosiły Urząd Marszałkowski, Urzędy Miejskie Jeleniej Góry i Wałbrzycha, Dolnośląskie Centrum Szkolenia Samorządowego we Wrocławiu i Centrum Samorządu Lokalnego w Jeleniej Górze.

Celem przygotowywanego projektu jest stworzenie placówek nazywanych po angielsku Liaison Office, co można tłumaczyć jako punkty kontaktowe lub konsultacyjne. Służyłyby one informacją o dostępnych środkach pomocowych dla uczelni, ich okolicy i regionu. Dodatkową korzyścią będzie wzmocnienie współpracy między uczelniami, przemysłem i placówkami handlowymi. Zintensyfikuje to również kontakty z krajami Unii szczególnie z dostosowaniem się do ich standardów. – mówi mgr K. Galińska.

Ocenia się, że ani polskie lokalne jednostki administracyjne i samorządowe, ani uczelnie nie dysponują wystarczającymi informacjami na temat możliwości udziału w programach UE, metod przygotowywania wniosków o granty, czy też możliwości ubiegania się o finansowanie regionalnych i lokalnych potrzeb. Mimo że UW i PWr mają swoje biura współpracy międzynarodowej dysponujące dość dużym doświadczeniem w kontaktach z UE, ich działalność nie jest, ściśle rzecz biorąc, nastawiona na tego typu działalność. Dlatego ocenia się, że potrzebne jest powołanie specjalistycznych placówek, które gromadziłyby i udostępniały dane o europejskich (i innych) programach finansujących wspomnianą działalność, systematycznie informowałyby zainteresowane instytucje i osoby o tych możliwościach oraz wspierałyby uczelnie i przedstawicieli regionalnej lub lokalnej administracji w przygotowywaniu, pisaniu i realizacji wniosków projektowych.

Należy wspomnieć, że nowa placówka będzie co miesiąc wydawała biuletyn informacyjny dotyczący wszystkich możliwości ubiegania się o fundusze UE – zapewnia mgr K. Galińska.

Liaison Office będzie na Politechnice Wrocławskiej działało w ramach Działu Współpracy Międzynarodowej.

• Inną ofertą jest poszerzenie współpracy z Działem Wspierania i Transferu Badań Naukowych TU Dresden – informuje pani mgr Galińska.

Jest to propozycja włączenia reprezentacji Politechniki Wrocławskiej do udziału w Targach Uniwersyteckich, jakie odbywają się w

Niemczech w kilku ośrodkach: Hanoverze, Lipsku, Düsseldorfie, Frankfurt nad Menem... Prezentowane są na nich wyniki badań naukowych. Najbardziej prestiżowe są targi CEBIT w Hanoverze. Drezdeńska uczelnia jest koordynatorem działań 10 uczelni saskich. Na targach występują razem jako Sachsenforschungland. Takie prezentacje ułatwiają uczelniom nawiązywanie kontaktów z przemysłem, korzystne kontrakty etc.

Uniwersytet Drezdeński wystąpił z propozycją, by Politechnika Wrocławska włączyła się do tej wspólnej prezentacji.

Analogiczna oferta została skierowana do władz Uniwersytetu Wrocławskiego. Na początku kwietnia przybyli przedstawiciele odpowiedniego działu z Dreznia: dr A. Wejwoda i Frank Breutigam, którzy przedstawili szczegółową ofertę, łącznie z warunkami finansowymi. Wstępnie prezentowane stanowisko przedstawiciela UW świadczy, że uczelnia ta jest zainteresowana taką współpracą.

Pierwszym krokiem do realizacji tego zadania byłby udział odpowiedzialnej za dalsze prace osoby w dwudniowych warsztatach w Dreźnie. Chodzi o zapoznanie się ze sposobami przygotowywania stoiska, materiałów i innych elementów prezentacji. Następnie osoba ta wzięłaby udział w targach tego typu jako obserwator. – mówi mgr K. Galińska.

Jeżeli wnioski z tych kontaktów i decyzje władz uczelni byłyby korzystne, PWr może włączyć się w realizację takiego zadania. □

Współpraca czterech uczelni

ciąg dalszy ze str. 3

nie standardy dla konkretnych programów. Każdy program jest przedmiotem prac odrębnego komitetu. Do takiego komitetu należy kierować odpowiednie dokumenty potrzebne przy staraniach o akredytację, tu ocenia się składane przez uczelnie wnioski, a także powołuje zespoły weryfikujące jakość kształcenia.

Prof. A. Radosz zreferował zasady działania systemu kredytowego opracowanego na Politechnice Wrocławskiej. Inspiracją do podjęcia prac była współpraca prowadzona przez uczelnię w ramach programów europejskich. Zadaniem systemu powinno być jednak nie tylko uelastycznienie form dydaktycznych w kontaktach zagranicznych, ale na skalę krajową i wewnątrzuczelnianą.

Przedstawiciele trzech wydziałów PWr: Elektroniki, Elektrycznego i Mechanicznego omówili dotychczasową współpracę międzyuczelnianą. Trwa ona już od wielu lat, nawiązuje częściowo do kontaktów rozpoczętych już w 1966 roku. Zmiany polityczne i ekonomiczne spowodowały, że dziś mamy do czynienia z innymi kadrami i nowymi tematami. Ponadto współpraca nabiera nowych treści. Na przykład pojawiła się cenna inicjatywa wymiany studentów. Grupy studenckie z Wrocławia i Dreznia będą mogły skorzystać nie tylko z programu edukacyjnego, ale też oferty kulturalnej i turystycznej. Wyjazdy te są finansowane przez DAAD bądź niemiecki instytut przyjmujący polskich studentów.

O takim przykładzie współpracy między UTD i PWr mówił dr S. Patela z I-25 (temat współpracy: Optoelectronic Packaging and Thick-Film Technology). Podkreślił zaangażowanie osób uczestniczących w tej wymianie i korzyści odnoszone przez studentów. Od trzech lat włączają się w tę współpracę doktoranci, powstają liczne publikacje.

Prof. T. Łobos z Wydziału Elektrycznego przedstawił przeprowadzone na drezdeńskiej uczelni wspólne badania nad udoskonaleniem jakości systemów energetycznych przy pomocy nowoczesnej technologii informatycznej. Chodzi tu o sterowanie systemami zabezpieczeń i opracowanie rozwiązań obniżających koszt produkcji energii.

Pracownicy W-5 wyjeżdżają na 3-miesięczne staże do Niemiec, czemu sprzyja pomoc finansowa uzyskana z Fundacji Quandt.

Szeroka współpraca z uczelniami niemieckimi jest tradycyjną domeną Wydziału Mechanicznego. Instytut Konstrukcji i Eksploatacji Maszyn, Instytut Technologii Maszyn i Automatykacji oraz Instytut Materiałoznawstwa i Mechaniki Technicznej formułują ciekawą i szeroką ofertę współpracy. Stała współpraca obejmuje coroczne szkoły wytrzymałości materiałowej, kształcenie doktorantów i indywidualne programy kształcenia studentów w dziedzinie konstrukcji maszyn, a także współpraca badawcza dotycząca materiałów kompozytowych. Zaawansowane są kontakty I-16 z Instytutem Silników Spalinowych i Maszyn Ciężkich (Inst. für Verbrennungsmotoren und Kraftfahrzeuge) Uniwersytetu Technicznego w Dreźnie.

Należy podkreślić, że zespoły prezentujące dorobek osiągnięty w ramach współpracy i przedstawiające propozycje jej poszerzenia wykazały się rzeczywistymi kompetencjami, rzeczowością i dobrym przygotowaniem do dyskusji.

Na zakończenie spotkania omówiono cele dalszej działalności.

Prof. Ziółkowski wyraził pogląd, że powinno się organizować regularne seminaria dotyczące zarządzania uczelnią (badania, kształcenie), jak i wyników prowadzonej współpracy naukowej.

Prof. Mehlhorn podkreślił jeszcze raz rolę działalności naukowej. Uznał, że niezbędne jest wyraźniejsze określenie finansowych form współpracy i nowych obszarów kontaktów. Zapowiedział, że następane spotkanie odbędzie się zapewne w grudniu w Dreźnie.

Internet 2 we Wrocławiu?

W 2000 roku kończy się realizacja finansowanego przez KBN programu budowy infrastruktury informatycznej przeznaczonej dla polskiego środowiska naukowo-akademickiego. Wynikiem podjętych działań było zbudowanie 22 miejskich sieci kręgosłupowych oraz 5 centrów komputerów dużej mocy (KDM). W stolicy Dolnego Śląska powstało Wrocławskie Centrum Sieciowo-Superkomputerowe, jedno z pięciu centrów KDM. We Wrocławiu zbudowano Wrocławską Akademicką Sieć Komputerową w ramach programu budowy 22 sieci akademickich.

Pod koniec 1999 roku, głównie w środowisku poznańskim, rozpoczęto prace nad założeniami do programu rozwoju infrastruktury informatycznej polskiego środowiska naukowo-akademickiego na lata 2001–2005. W listopadzie 1999 roku ogłoszono projekt nowego programu „Polski Internet Optyczny – Zaawansowane Aplikacje, Usługi i Technologie dla Społeczeństwa Informacyjnego”. Program ten – znany pod nazwą PIONIER – jest dostępny na serwerze KBN pod adresem <http://www.kbn.gov.pl/analizy/pionier>.

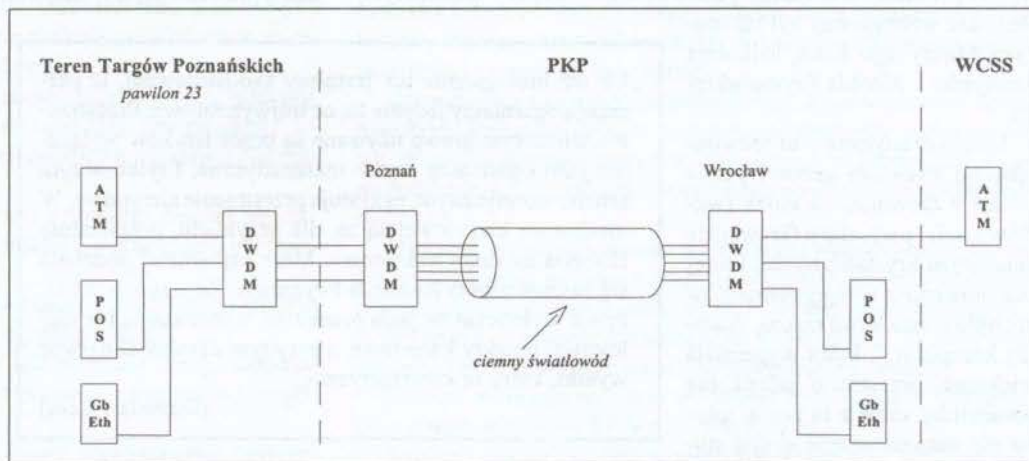
Zakłada on budowę nowej, zaawansowanej infrastruktury sieciowej w oparciu o technologię DWDM (ang. Dense Wavelength Division Multiplexing). Urządzenia DWDM współpracują z tzw. ciemnymi światłowodami tworząc sieci optyczne, które umożliwiają przesyłanie informacji równoległymi kanałami o bardzo dużej łącznej przepustowości: od 10 Gb/s do 400 Gb/s na odległość rzędu 500 km. Kanały oferowane przez urządzenia DWDM mogą być wykorzystywane do przesyłania informacji z różnymi protokołami, np. ATM, Gigabit Ethernet, POS (Packet Over Sonet). Urządzenia takie oferuje firma Alcatel. Wiele firm produkujących urządzenia sieciowe wypuściło już na rynek urządzenia do współpracy z urządzeniami DWDM. Można chociażby wymienić przełączniki ATM firmy Fore Marconi (2,4 Gb/s), urządzenia realizujące protokół POS firmy Alcatel. Znacznie więcej firm oferuje przełączniki ethernetowe z portami gigabitowymi.

Program PIONIER był prezentowany na konferencji ISTHmus 2000 (11, 13 kwiecień 2000) w Poznaniu, zorganizowanej w czasie targów Infosystem 2000.

Uczestnicy konferencji ISTHmus 2000 i EUNIS 2000 (13, 14 kwiecień 2000) i targów Infosystem 2000 (11, 14 kwiecień 2000) mieli możliwość zapoznać się z konfiguracją testową Polskiego Internetu Optycznego (Polskiego Internetu 2). Korzystając

z ciemnych włókien światłowodowych między Poznaniem a Wrocławiem, udostępnionych przez PKP, złożono 5 kanałów o łącznej przepustowości 12,5 Gb/s (5 · 2,5 Gb/s). Dla porównania dodajmy, że w ramach sieci POL34, Poznań z Wrocławiem jest połączony łączem o przepustowości 34 Mb/s (kanał SDH dzierżawiony od firmy Telenergo), czyli łączem o przepustowości o 3 rzędy mniejszym.

Konfigurację Polskiego Internetu Optycznego prezentowaną w kwietniu w Poznaniu pokazuje poniższy rysunek.

Za współudział w przygotowaniu aplikacji dla Polskiego Internetu Optycznego WCSS otrzymało wyróżnienie podpisane przez prof. Jana Węglarza – przewodniczącego Komitetu Programowego, Małgorzatę Kozłowską – podsekretarza stanu w KBN i prof. Andrzeja Wiszniewskiego – ministra nauki, przewodniczącego KBN. Wyróżnienie można obejrzeć na serwerze WCSS pod adresem <http://www.wcss.wroc.pl>.

Prezentowane aplikacje to klaster obliczeniowy (metakomputer) zbudowany z polskich Komputerów Dużej Mocy i zdalny system archiwizacji zbudowany między innymi z urządzeń zainstalowanych w WCSS. Mimo zakończenia targów Infosystem 2000 eksperyment z Polskim Internetem Optycznym trwa – gigabitowe łącze Poznań-Wrocław ciągle działa. Do końca 2000 roku planuje się zbudowanie testowych łącz od Wrocławia przez Gliwice/Katowice do Krakowa. Dzięki prowadzonym eksperymentom, w przypadku gdy program PIONIER zostanie zatwierdzony i będzie finansowany przez KBN, uda się szybko zbudować Polski Internet 2.

Podobne rozwiązania można spotkać w Stanach Zjednoczonych Ameryki (sieć ABILENE z protokołem POS), w Kanadzie (sieć CA*net3 z protokołem ATM i GbEthernet) oraz w Niemczech i w Holandii. Unia Europejska zamierza zbudować, również w oparciu o technologie optyczne, nową transeuropejską sieć komputerową dla środowiska naukowo-akademickiego (sieć GEANT).

KOMPLEX SYMPLEXU

„Najprostszym obiektem w przestrzeni czterowymiarowej jest twór zwany sympleksem, którego rzutem jest pięciokąt wykreślony na płaszczyźnie.”

Jerzy Olek

Jak już informowaliśmy, 21 marca br. w Galerii ENTROPIA przy ul. Rzeźniczej 4 we Wrocławiu miał miejsce wernisaż otwierający wystawę KOMPLEX SYMPLEXU autorstwa Jerzego Olka i Witolda Szymańskiego.

Jerzy Olek jest artystą, krytykiem i teoretykiem fotografii i sztuki. Witold Szymański – adiunkt w Zakładzie Geometrii Wykreślnej i Perspektywy Malarskiej PWr – jest autorem prac naukowych z geometrii wykreślnej i perspektywy, a także projektów architektonicznych zrealizowanych w Polsce i Francji.

Twórcy zajęli się przestrzenią jako zjawiskiem geometrycznym, polem do działań plastycznych, ale nie stracili z oczu jej sensu fizycznego. Dlatego zaproszeni na wernisaż goście oprócz formy przestrzennej mogli „komplexowo” rozważać ją w kontekście wypowiedzi przedstawicieli nauk podstawowych: fizyki i matematyki. Wernisaż wzbogacony był też muzyką Maurycego Kina, Mikołaja Szołtysika i Witolda Szymańskiego.

Dzieło plastyczne – to rozwijająca się struktura geometryczna utkana z drewnianych kulek (węzłów sieci) i patyczków (krawędzie płaszczyzn krystalicznych), które zmontowanie z tysięcy elementów nie było wcale łatwą rzeczą. Autorki kompozycji, która wypełniała większość przestrzeni galerii, nie poradziliby sobie z tą pracą, gdyby nie zaangażowanie grupy studentów pomagających im w tej pracy. (Przygody z realizacją dzieła zasługują na osobną opowieść.)

Walorem wernisażu było jednak wzbogacenie go o prezentacje poglądów na przestrzeń. Niektóre wypowiedzi zostały zawarte w katalogu wystawy. Czytelnik może się tu zapoznać z poglądami samego Stanisława Lema (skądinąd doktora h.c. PWr), matematyka prof. Ryszarda Krasnodębskiego i autorów prezentacji. Niewątpliwie atrakcją były prezentowane w obecności zebranych wystąpienia fizyka prof. Andrzeja Radosza (PWr) i akustyka dr inż. Maurycego Kina.

Już na wstępie wernisażu PRZESTRZEŃ dała znać o sobie, ponieważ zepchnięci przez superstrukturę w kąt galerii i stłoczeni goście musieli wreszcie z niej wyjść do sieni tego zabytkowego, choć bardzo zaniedbanego budynku. Sceneria tego wnętrza – łącząca ze zwieszającą się z sufitu gołą żarówką – nieodparcie narzucała nastrój happeningu. Toteż nikt nawet się nie zdziwił, gdy po pierwszych słowach powitania ze strony organizatorów otworzyły się drzwi na ulicę i wkroczyła postać będąca zapewne (w chwilach wolnych od innych zajęć) modelką Dudy-Gracza. Rozejrzała się po zatłoczonym pomieszczeniu i zapytała z lekką dezaprobatą: *Panie, co pan tu znowu wyrabia?* Majestatycznie przeszła przez sieni i znikła na ciemnych schodach.

Zebrani wysłuchali wystąpień, z których chcemy szerzej zaprezentować państwu wypowiedź prof. Radosza „Doświadczenie i

wyobraźnia”.

Wystawa KOMPLEX SYMPLEXU ma swój ciąg dalszy. W dniu 9 czerwca w kłódzkim Ośrodku Kultury odbędzie się wernisaż otwierający wystawę. Oprócz dotychczasowych uczestników prezentacji (R.Krasnodębski, A.Radosz, M.Kin) mają wziąć w nich udział Czesi.

Z okazji Festiwalu Nauki 2000 roku odbędzie się jej prezentacja wzbogacona 10 tekstami opublikowanymi w katalogu (5 poprzednich i 5 nowych). Będą też 24 fotografie (12 znanych już z Galerii ENTROPIA). Wszyscy zainteresowani mają więc okazję zapoznać się osobiście z czymś, co przekracza granicę między sztuką a nauką. W każdym razie sprzyja zadawaniu pytań i poszukiwaniu na nie odpowiedzi.

Doświadczenie i wyobraźnia

Życie Berlioza tak się układało, że nie był przyzwyczajony do nadprzyrodzonych zjawisk.

(M. Bułchakow, Mistrz i Małgorzata)

„Komplex symplexu” nawiązuje do współczesnej fizyki. Jest paradoksem, że mianem *współczesne*, nazywa się w fizyce idee sformułowane na początku dwudziestego stulecia. Wcześniejsza wiedza o prawach natury, umownie zwana fizyką klasyczną, odwołuje

się do zjawisk życia codziennego. Fizyka klasyczna polega na wiernym modelowaniu rzeczywistości przy pomocy możliwie najprostszych metod. Jako odbicie świata dostępnego powszedniej percepcji powstaje obraz nieco uproszczony ale zawsze zgodny z obserwacjami z jednej strony, a czymś co można nazwać oczekiwaniem z drugiej strony. Okazuje się jednak, że klasyczna interpretacja rzeczywistości prowadzi do pytań, na które sama nie jest w stanie udzielić odpowiedzi. Jedno z tego rodzaju pytań do-

tyczy problemu rozprzestrzeniania się światła, lub inaczej, fal elektromagnetycznych. Fale elektromagnetyczne, podobnie do dźwięku, rozchodzą się ze stałą, niezmienną prędkością. Fale dźwiękowe rozprzestrzeniają się w ośrodku jakim jest powietrze. A co jest ośrodkiem dla fal świetlnych? Próby wykrycia „elektromagnetycznego powietrza” nie potwierdziły jego istnienia. Światło nie potrzebuje żadnego ośrodka, ale to z kolei wprowadza nieznośną sprzeczność – przestajemy rozumieć zjawiska elektryczne i zjawiska magnetyczne.

Na gruncie dyskusji stanowiących subtelne połączenie eksperymentu oraz dociekań teoretycznych, powstała teoria, w myśl której otaczający nas świat jest tworem czterowymiarowym.

Płaska fotografia uzmysławia istnienie głębi, trzeciego wymiaru. Widzimy więc obiekty jednowymiarowe, dwuwymiarowe, trójwymiarowe; akceptujemy istnienie punktów, obiektów zero-wymiarowych; ale jak wyobrazić sobie czterowymiarową przestrzeń? Ale przestrzeń posiada jeszcze inne zaskakujące właściwości. Po pierwsze, pod wpływem grawitacji przestrzeń ulega pofałdowaniu. Po drugie, przestrzeń, a wraz z nią cały Wszechświat, może być skończona. Po trzecie wreszcie, przestrzeń, podobnie do twórców materialnych zmienia się z upływem czasu.

Współczesna fizyka równie gruntownie jak poglądy na temat przestrzeni i czasu, zmienia obraz świata w odniesieniu do materii. Natu-

„Bo też biologicznie tak jesteśmy skonstruowani, iż percepcją ogarniamy jedynie to, co trójwymiarowe. Przestrzenie wielowymiarowe używane są przez fizyków wyłącznie jako konstrukty czysto matematyczne. I tylko w tym sensie: teoretycznym, egzystują przestrzenie nietypowe. W mechanice kwantowej są to, dla przykładu, przestrzenie Hilberta ustalone wektorowo. Mnie najbardziej podobała się zawsze robota Richarda Feynmana. Ze względu na to, że nie wykraczał on poza przestrzeń wyobraźni i w niej lokował obiekty kwantowe, a przy tym uzyskiwał dziwne wyniki, które są kontryfakcyjne.”

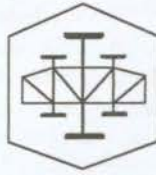
(Stanisław Lem)

„Bóg gra jednak w kości. Lecz nie jest to gra, jaką mieli na myśli fizycy XX wieku. Reguły owej prawdziwej gry zostaną dla nas na zawsze tajemnicą. I dlatego wiara w przypadek czyni życie bardziej obiecującym”

(Ryszard Krasnodębski)

Teoria a praktyka PRAKTYK STUDENCKICH

Kościół i wieżowce

Proces formowania inżyniera polega na wyposażeniu kandydata w wiedzę podstawową, kierunkową i specjalizacyjną. Zanim studenci będą umieli wspomóc wykorzystanie wiedzy (KNOW-WHY) i zdobyć umiejętności (KNOW-HOW) inżyniera na praktyce kierunkowej i specjalizacyjnej, korzystają najpierw z możliwości obserwacji prac inżynierskich. Na Wydziale Budownictwa Lądowego i Wodnego organizuje się regularnie wyjazdy w celu zapoznania studentów z pracami aktualnie prowadzonymi na obiektach budowlanych. W wyjazdach uczestniczą oczywiście dydaktycy, którzy mogą studentom przedstawić najciekawsze problemy związane z daną inwestycją i omówić zastosowane nowe technologie. Specjaliści kierujący budową danego obiektu mogą przedstawić „samo życie”: opowiedzieć o tym, jak rozwiązuje się nieoczekiwane problemy i zwalcza przeszkody. Wiadomo, że podróże kształcą.

Program kształcenia na Wydziale Budownictwa Lądowego i Wodnego PWr wymaga, by w trakcie praktyk zrealizowany został przynajmniej jeden z poniższych celów:

- 1) poznanie zasad realizacji przedsięwzięcia (projektu, budowy, eksploatacji itp.) zgodnie z przepisami Unii Europejskiej,
- 2) poznanie wymagań technicznych projektów zgodnie z Normami Europejskimi,
- 3) nabycie umiejętności prowadzenia uzgodnień między projektantami różnych branż (np. architekturą, instalacjami, geotechniką itp.),
- 4) zapoznanie się z nowymi materiałami konstrukcyjnymi lub wykończeniowymi, ich zaletami i ograniczeniami,
- 5) opanowanie nowej technologii lub poznanie innego zastosowania znanej technologii (np. wykonania nawierzchni drogowej, obudowy górniczej)
- 6) wykonanie zadania zleconego przez kierownictwo budowy (odcinka robót) w ramach organizacji pracy brygad,
- 7) uczestnictwo w nadzorze, wykonaniu i kontroli jakości robót,
- 8) zapoznanie się z dokumentacją przedsięwzięcia (budowy, remontu, eksploatacji, modernizacji),
- 9) sporządzenie planu organizacji odcinka robót i harmonogramu robót,
- 10) pełnienie roli asystenta kierownika budowy lub asystenta projektanta.

Okazją do zapoznania się z niektórymi z tych problemów była wycieczka dla studentów IV i V roku na plac budowy Bazyliki w Licheniu oraz do Warszawy, na budowę obiektu Telekomunikacji Polskiej S.A. Zdjęcia z niej oglądać można na ostatniej stronie.

Grupa 100 osób wraz z opiekunami, którymi byli prof. Sylwester Kobielał i dr Krystyna Szcześniak, z zainteresowaniem zwiedzała niezwykle, a jednocześnie bardzo różniące się charakterem obiekty.

Bazylika w Licheniu wyróżnia się nie tylko wymiarami, ale i stylizacją form architektonicznych. W koncepcji architektonicznej nawiązuje do łań zboża, a najbardziej czytelnym elementem tej symboliki jest forma okien z powtarzającym się motywem kłosów zboża.

Studenci mieli okazję podziwiać prace prowadzone przez Budimex-Poznań Sp. z o.o. oraz podwykonawców Energopol 7 S.A. i Elektromontaż z Poznania. Korzystano też z pomocy wielu ośrodków naukowych z Polski. Pracujący na budowie inżynierowie chętnie i kompetentnie przedstawiali studentom niezwykle obiekt, nad

którym pracują.

Bryłę centralną świątyni zaprojektowano w formie bazyliki pięciconawowej o zróżnicowanych długościach i szerokościach naw. Na skrzyżowaniu osi nawy głównej z transeptem znajduje się kopuła.

Główny poziom kościoła wznosi się na 4,8 m ponad poziom otoczenia. (Poniżej znajduje się kościół dolny.) Do świątyni prowadzą z trzech stron schody. Uzupełnieniem są 4 dźwigi osobowe, pochylnia dla osób niepełnosprawnych i 10 klatek schodowych.

O skali obiektu świadczą następujące dane:

- długość bazyliki bez schodów – 120 m,
- długość nawy głównej do osi transeptu – 63 m,
- szerokość 3 naw zasadniczych – 50,18 m,
- wysokość nawy środkowej (do zworników) – 37,40 m,
- średnica kopuły – 25,20 m,
- kubatura świątyni (z dzwonnica i wieżą) – 300,700 m³, w tym samej bazyliki 268.800 m³
- łączna powierzchnia zabudowy – 11.084 m².

Oprócz sprawnej organizacji robót dużą rolę odgrywa wiedza inżynierska z zakresu materiałoznawstwa i technologii budowania. Biuro budowy zostało wyposażone w pracownię komputerową dysponującą programem AutoCad. Aby zapewnić właściwą jakość betonów konstrukcyjnych, zorganizowano dwie własne wytwórnie betonu, którego składniki starannie dobrano, opracowano sposób układania i służący do tego sprzęt.

Do wykonania ogromnych żelbetonowych słupów głównej części nawowej i kolumn portyków zastosowano elementy siatkobetonowe. W części nawowej mają one średnicę 1,5 m. Stropy żelbetonowe na poziomie 4,8 m zaprojektowano jako monolityczne konstrukcje rusztowe.

Wielkość inwestycji i tempo jej realizacji wynikające z pragnienia zrealizowania go jako wotum na rok 2000, zmusiły realizatorów projektu do poszukiwania dobrych i skutecznych rozwiązań.

Wykonawcy procesu budowlanego są świadomi, że stoją jeszcze przed nimi skomplikowane i odpowiedzialne zadania.

Drugim obiektem na trasie wycieczki była budowa 34-kondygnacyjnego wieżowca TP S.A. w Warszawie.

Studenci zostali przyjęci w salce konferencyjnej, gdzie wysłuchali dwóch wykładów. Główny inżynier budowy przedstawił zastosowaną technologię *top-down* polegającą na równoczesnym wznoszeniu i zagłębieniu kondygnacji. Po raz pierwszy posłużono się nią w Polsce w tak dużej skali. W przypadku prezentowanego obiektu wykonano pięć kondygnacji podziemnych.

Drugi wykład – wzbogacony pokazami – był omówieniem detali konstrukcyjnych oraz materiałów wykorzystywanych na budowie obiektu.

Uwieńczeniem wizyty był wjazd na najwyższą kondygnację wieżowca. Tu studenci zapoznali się z elementami konstrukcji, zwłaszcza połączeniami słupów i stropów.

Podziwiając aktualny stan obiektu zwiedzający odnotowali z radością, że zaprojektowano tu dwie windy pasażerskie poruszające się na zewnątrz elewacji, po pochyłym torze. Będą one wwoziły gości na platformę widokową lub zwoziły osoby przybyłe helikopterem na lądowisko powstające na najwyższej kondygnacji.

Program wycieczki był bardzo bogaty. Firmy prowadzące prace na budowach zatroszczyły się o staranną i kompetentną prezentację problematyki. Uczestnicy wycieczki zapoznali się z zasadami realizacji przedsięwzięć budowlanych w oparciu o przepisy UE, a także z nowymi materiałami wprowadzanymi w budownictwie. Studentom (i ich opiekunom) trudno było się oderwać choćby na chwilę od zajęć. Dlatego na odpoczynek i posiłki brakowało nieco czasu. Trzeba było wykorzystywać chwilę jazdy w autobusie, by wzmocnić siły własnymi – lub cudzymi – zapasami. Ale to nie zepsuło nikomu humoru. Wszyscy wrócili zadowoleni. (ksz)

Popadało trochę deszczu

Wiosenne deszcze, które padały intensywnie w pierwszych dniach marca sprawiły poważne kłopoty Wydziałowi Informatyki i Zarządzania. 9 marca z sufitów w pomieszczeniach dziekanatu zaczęła płynąć woda. Jak się później okazało, na skutek szczególnej konstrukcji dachu i zatkania odpływu wody, gromadziła się ona między dwoma warstwami stropu. W ten sposób powstał rodzaj basenu, z którego woda przesączała się do położonego poniżej dziekanatu.

Straty były znacznie większe, niż te spowodowane zalaniem półtora roku wcześniej. Wtedy przyczyną była nieszczelność izolacji dachu, a woda kapiała tylko miejscami. Teraz łało się z całego sufitu. Zniszczeniu uległy płyty gipsowe i tynki, płytki PCV i wykładziny podłogowe oraz część mebli w siedmiu pomieszczeniach (pięciu roboczych i dwóch przedpokoikach). Na skutek awarii zostały wyłączone telefony, fax i sieć komputerowa. Największym zmartwieniem pracowników było bezpieczeństwo znajdujących się w dziekanacie dokumentów. Zagrożone były przecież indeksy, które właśnie oczekiwały wpisu na kolejny semestr. Pracownicy dziekanatu wynosili zagrożone materiały. Dzięki temu ocalały wszystkie indeksy.

W wyniku tych zdarzeń pracownicy dziekanatu zostali stłoczeni w 2 pokojach. Starali się w tych warunkach obsługiwać jak najlepiej 3500 studentów i słuchaczy 11 studiów podyplomowych. Martwią się, że brak możliwości skontaktowania się telefonicznego z

dziekanatem odbije się na procedurze rekrutacji, która właśnie się zaczęła.

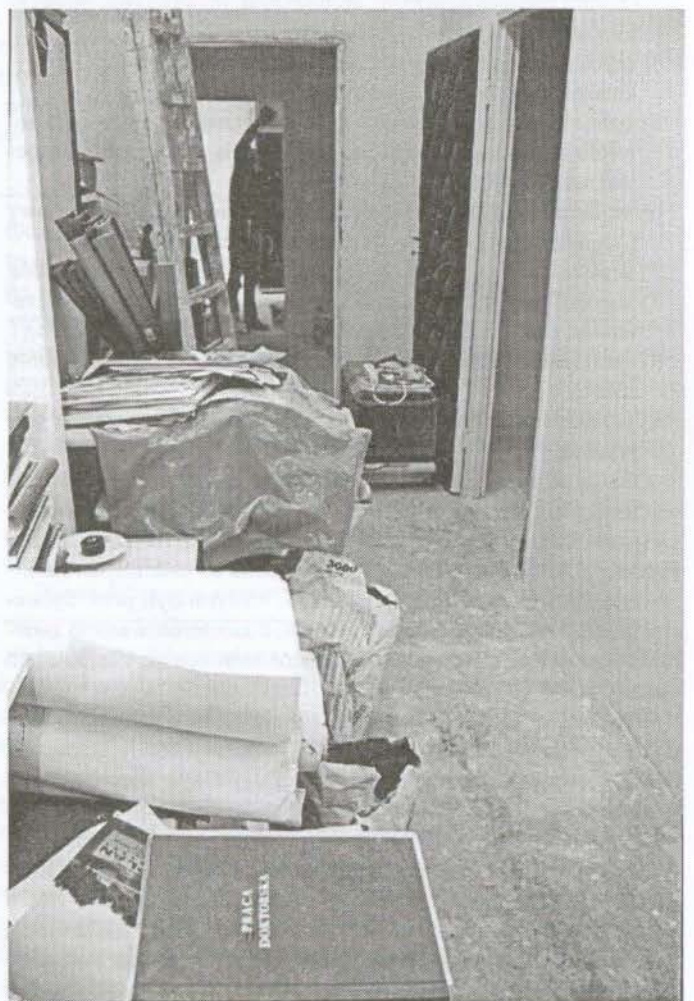
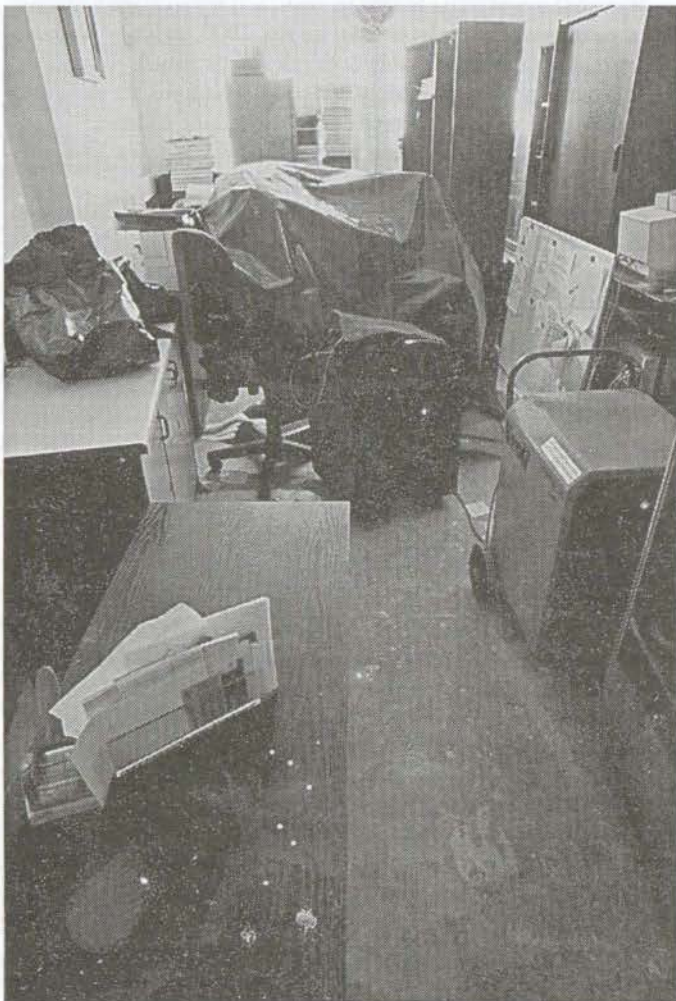
Sytuacja byłaby znacznie gorsza, gdyby nie szybka reakcja władz uczelni. Do ratowania wyposażenia w pomieszczeniach zaangażowano pracowników Zespołu Konserwacyjno-Remontowego. Władze uczelni podjęły decyzję o sfinansowaniu remontu z rezerwy przeznaczonej na prace awaryjne.

Po dwóch miesiącach remontu usunięto już z pomieszczeń urządzenia osuszające, pomalowano ściany, trwają dalsze prace wykończeniowe, które powinny skończyć się około 1 czerwca. Pracownicy i studenci Wydziału Informatyki i Zarządzania z niecierpliwością oczekują na chwilę, kiedy praca dziekanatu będzie łatwiejsza. Trzeba jednak podkreślić, że mimo trudnych warunków kadra dziekanatu stara się w pełni realizować stojące przed nią zadania.

„Szczególna” konstrukcja dachu

W związku z zalaniem pomieszczeń w budynku C-6 zwróciliśmy się do dyrektora administracyjnego uczelni pana Andrzeja Kaczkowskiego z prośbą o wyjaśnienie przyczyn tego zdarzenia.

Jak zwykle złośliwość losu sprawia, że tego typu awarie zdarzają się pod koniec tygodnia. To, co w czwartek wydawało się jeszcze drobną nieszczelnością dachu – sądzono nawet, że to wynik błędu popełnionego przy prowadzonej półtora roku wcześniej reperatury papy pokrywającej dach – w wyniku opadów okazało się poważną awarią. Zacieki pojawiły się na znacznej powierzchni su-

fitu całego budynku. Okazało się, że przyczyną kłopotu jest konstrukcja dachu i rynny zbierającej z niego wodę. Pracownicy ZKR musieli rozkuć kilka ścian, by sprawdzić, skąd ten przeciek się bierze. Dach budynku C-6 nie ma typowych spadków na zewnątrz, ale tworzy rodzaj rynny, z której woda jest zbierana do jednej rury o dużym przekroju, znajdującej się w konstrukcji budynku i odprowadzającej wodę do kanalizacji burzowej. Rura w górnej części ma kształt leja, a ze względu na potrzeby dylatacji nie ma szczelnego połączenia ze spływem z dachu. Teoretycznie wszystko powinno działać, zresztą przez lata działało. Ale z nieznanych przyczyn doszło do zatkania się rury gruzem, a na domiar złego wpadła tam jakaś ścierka, która zablokowała odpływ. Gdy nastąpiły duże opady, woda wylała się z zatkanego pionu do komory znajdującej się między sufitem pomieszczeń pierwszego piętra a właściwym dachem. Między tymi dwoma stropami woda rozpląwała się swobodnie, a następnie zaczęła kapać ze wszystkich sufitów.

Przyczyny zatkania odpływu trudno określić, ale z pewnością za poważną wadę konstrukcji należy uznać brak kratki chroniącej instalację przed wpadającymi śmieciami, liśćmi czy np. woreczkami plastikowymi, które mogą się przypadkowo znaleźć na dachu.

Pozostaje pytanie, czy zastosowane w budynku C-6 rozwiązanie budowlane nie jest na tyle wadliwe, że musi w przyszłości powodować kłopoty. Dyrektor A.Kaczkowski nie sądzi, żeby sprawa była aż tak groźna. Kratka chroniąca odpływ już została zamontowana. Przyjęte rozwiązanie jest z pewnością nietypowe, mniej korzystne w eksploatacji niż tradycyjne. Dlatego postanowiono zwrócić uwagę na działanie takich instalacji we wszystkich budynkach C. Przejrzano budynki C-1, C-3 i C-7 analizując prawdopodobieństwo powstania podobnych zagrożeń. Takie problemy stwarzał do niedawna dach na budynku C-2. Po każdym większym deszczu woda wyciekła ze ściny na wyższych kondygnacjach to tu, to tam. Jednak od kilku lat, gdy przebudowano go na dwuspadowy i zmieniono jego konstrukcję, kłopoty skończyły się. Wszystko wskazuje więc na to, że nie musimy myśleć z niepokojem o deszczowych dniach. (mk)

Zarządzenia, Okólniki, Ogłoszenia

W ostatnim czasie ukazały się następujące pisma okólnie i zarządzenia wewnętrzne:

- Pismo okólnie 10/2000 z dnia 19.04.2000 r. w sprawie aktualizacji zasad organizacji pomocy serwisowej dla użytkowników środków informatyki w Administracji Uczelni;

- Pismo okólnie 11/2000 z dnia 19.04.2000 r. w sprawie przeprowadzenia oceny warunków pracy na stanowiskach pracy wyposażonych w monitory ekranowe w jednostkach organizacyjnych Politechniki Wrocławskiej;

- Pismo okólnie 12/2000 z dnia 26.04.2000 r. w sprawie powołania Komisji Bezpieczeństwa i Higieny Pracy na Politechnice Wrocławskiej;

- Pismo okólnie 13/2000 z dnia 27.04.2000 r. w sprawie organizacji pracy nauki i pracy w Filiach w maju i czerwcu 2000 r.;

- Pismo okólnie 14/2000 z dnia 8.05.2000 r. w sprawie trybu i terminów wnioskowania oraz ustalenia wysokości nagród Senatowi, Rektorowi, Dziekanowi oraz Dyrektorowi (kierownikowi) jednostki organizacyjnej PWr;

- Pismo okólnie 15/2000 z dnia 9.05.2000 r. w sprawie modyfikacji kalendarza akademickiego na rok akademicki 1999/2000 (PO 18/1999);

- Pismo okólnie 16/2000 z dnia 15.05.2000 r. w sprawie powoła-

nia Uczelnianej Komisji Rekrutacyjnej;

- Zarządzenie wewnętrzne 18/2000 z dnia 19.04.2000 r. w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy na stanowiskach wyposażonych w monitory ekranowe;

- Zarządzenie wewnętrzne 19/2000 z dnia 19.04.2000 r. w sprawie wydzielenia części budynku T-19 przy ul. Wittiga 8;

- Zarządzenie wewnętrzne 20/2000 z dnia 25.04.2000 r. w sprawie minimalnych wymogów programowych i punktów w systemie punktowym na Politechnice Wrocławskiej;

- Zarządzenie wewnętrzne 21/2000 z dnia 26.04.2000 r. w sprawie regulowania należności za zbiory biblioteczne zagubione, nie zwrócone w terminie i wypożyczone po złożeniu kaucji;

- Zarządzenie wewnętrzne 22/2000 z dnia 26.04.2000 r. w sprawie zasad współpracy kierowników jednostek organizacyjnych z dyrektorem Biblioteki Głównej i Ośrodka Informacji Naukowo-Technicznej w zakresie działalności biblioteczno-informacyjnej;

- Zarządzenie wewnętrzne 23/2000 z dnia 27.04.2000 r. w sprawie wprowadzenia Regulaminu Studiów na Politechnice Wrocławskiej;

- Zarządzenie wewnętrzne 24/2000 z dnia 27.04.2000 r. w sprawie wysokości stawek stosowanych dla nauczycieli akademickich za godziny nadwymiarowe.

Lyon 2000 czeka na studentów PW

Studenci Politechniki Wrocławskiej zostali zaproszeni przez Centrum Regionalne Spraw Studenckich CROUS de LYON-SAINT-ETIENNE do udziału w Obchodach Jubileuszowych Roku 2000 (pisaaliśmy o tym w „Pryzmacie” nr 128). W wyniku rozpozyszczenia tej oferty za pośrednictwem wszystkich dziekanatów, zgłosili się studenci Wydziału Budownictwa Lądowego i Wodnego, Wydziału Architektury oraz Stowarzyszenie paraArtystycznej Fotografii (SpAF), którzy chcą przedstawić swój dorobek w Lyonie. Uczelnię naszą reprezentować będzie dziewięćosobowa delegacja. W jej skład wchodzi: czterech przedstawicieli działającego na Wydziale Budownictwa Koła Naukowego (sekcji drogowej i mostowej), dwóch studentów Wydziału Architektury, dwoje członków SpAF-u oraz wiceprzewodniczącą Samorządu Studenckiego. W

dniu 20 maja br. grupa ta wyjeżdża na tydzień do Francji. Uczestnicy spotkania w Lyonie będą mogli obejrzeć wystawy: „1000 lat architektury na wyspach odrzańskich Wrocławia” oraz „Polską fotografię studencką”. Koła naukowe W-2 przygotowały prezentację

„Studenci Wydziału Budownictwa z nadziejami roku 2001”, Przedstawione zostanie sześć prac dyplomowych (w tym trzy prace stażystów *Socratesa*). Ekspozowane też będą plansze ilustrujące strukturę studiów na Politechnice Wrocławskiej oraz inne pola działania naszej uczelni, które są szerzej omówione w nowo wydanym informatorze o PW.

Organizatorki tego wyjazdu: mgr Krystyna Galińska, kierownik Działu Współpracy Międzynarodowej oraz dr inż. Krystyna Szcześniak, prodziekan Wydziału Budownictwa Lądowego i Wodnego spotkały się w dniu 11 maja z jego uczestnikami. Omówiono szczegółowo program pobytu w Lyonie, załatwiono sprawy organizacyjne. Dr K. Szcześniak poddała członków delegacji krótkiemu testowi ze znajomości języka francuskiego i angielskiego i zwróciła uwagę na fakt, że będą oni repre-

zentować i promować nie tylko Politechnikę Wrocławską, ale także nasze miasto. Dlatego też postarano się o materiały informacyjne o naszej uczelni i albumy o Wrocławiu, plakaty, drobne prezenty i koszulki bawełniane (dla prezydentów) z nadrukiem PW i emblematami Wrocławia. Studenci W-2 wraz z telewizją „Styk” przygotowali krótki film o naszej uczelni z komentarzem Philippe’a Mace’a (stażysty *Socratesa*). Zwiedzający będą mogli otrzymać broszurki informujące dotyczące wystawianych prac, zaś SpAF przygotował specjalne katalogi wystawowe.

Życzymy powodzenia!

Na zdjęciu: zebranie organizacyjne przed wyjazdem do Lyonu. (fot. Piotr Krasicki)

Jubileusz Świata Akademickiego – 64. Jubileuszowa Pielgrzymka Akademicka

Jasna Góra 6 – 7 maja 2000 r.

Pielgrzymka Akademicka na Jasną Górę odbywa się corocznie od roku 1936. Ktokolwiek miał kontakt z Duszpasterstwem Akademickim w czasie swoich studiów, miał również sposobność uczestniczyć w tej zawsze wesołej, choć modlitewnej imprezie.

W roku 2000 pielgrzymce nadano charakter uroczysty. Zaproszono oficjalnych przedstawicieli uczelni w ceremonialnych strojach – przybyło ich ponad 150. Uroczystość rozpoczęła się w katedrze częstochowskiej, z której barwny orszak akademicki oraz rozpiewani studenci wyruszyli na Jasną Górę. 3 kilometry w upalnej spiekocie, pod górę, w togach i łańcuchach – niejednen oficjalny delegat nieźle się nasapał. Na pokrzepienie musiała im wystarczyć katecheza o. Macieja Zięby „Tu chodzi o wierność”, której wysłuchali w katedrze.

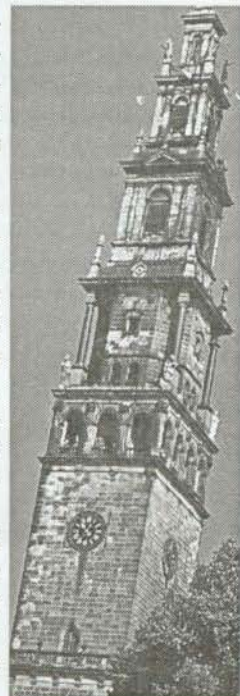
Na Jasnej Górze przyjęto pielgrzymkę z honorami obdarowując każdego, nie tylko gości oficjalnych, drewnianym krzyżem jubileuszowym. Krzyże na tę okazję zostały wykonane przez góralskie.

Wieczorem odbył się Apel Jasnogórski, który prowadził sam Prymas Polski Józef Glemp oraz Msza św. na szczycie pod prze-

wodnictwem arcybiskupa Józefa Życińskiego z Lublina. Późną nocą (o 23.00) odbywały się jeszcze koncerty, dyskusje panelowe i prelekcje, a ochotnicy (liczni) mogli od północy wziąć udział w czuwaniu w Kaplicy Jasnogórskiej.

Drugiego dnia, w niedzielę rano, pielgrzymów obudziły studenckie śpiewy. Uroczystość zakończyła się Mszą św. na szczycie, koncelebrowaną przez duszpasterzy akademickich z całej Polski. Wrocławianie mogli wśród nich zauważyć potężną sylwetkę ks. Orzechowskiego (DA Wawrzyny, ul. Bujwida) oraz o. Krzysztofa (DA Redemptor, ul. Wittiga). W gronie około 2 tysięcy uczestniczących studentów mignęły również twarze z Politechniki Wrocławskiej.

Przygotowanie i przebieg pielgrzymki były doskonałą wizytówką Duszpasterstwa Akademickich, które powinny mieć swoje miejsce wśród organizacji i agend studenckich zauważanych (i popieraných) przez uczelnię. (ljk)

IX Wiosenny Rajd Elektryka

Od 29 kwietnia do 2 maja (4 dni!) wędrował po Górach Stołowych IX Wiosenny Rajd Elektryka. Uczestniczyło w nim 337 osób: 100 studentów i pracowników Wydziału Elektrycznego, 171 z innych wydziałów PWr. Były też osoby z innych uczelni, nie tylko wrocławskich. Odnotowano nawet obecność osób z Gdyni i Słupska.

Noclegi zarezerwowano w 2 miejscowościach: Dusznikach Zdr. (dla 100 osób) i Karłowiu (dla 237 osób).

Pierwszego dnia uczestnicy rajdu pociągami udali się do Kłodzka, a następnie komunikacją zastępczą (zamówioną na potrzeby rajdu) do Karłowa i Dusznik. Po zakwaterowaniu wybrano się na wycieczki. Grupa z Dusznik powędrowała do schroniska „Pod Muflonem”, a grupa z Karłowa – na Szczeliniec i do schroniska „Pasterka”.

30 kwietnia grupa z Karłowa szlakiem Skalnych Grzybów poszła do Batorowa, skąd Urwiskiem Batorowskim wróciła na miejsce noclegu. Grupa z Dusznik szlakiem Skalnych Grzybów dotarła do Karłowa, skąd wróciła Urwiskiem Batorowskim.

Trzeciego dnia z Karłowa udano się na Błędne Skały, a następ-

nie wzdłuż granicy państwowej do Ostrej Góry i Pasterki. Grupa z Dusznik powędrowała do Zieleńca.

2 maja po krótkim spacerze po okolicy trzeba było wracać do Wrocławia.

Każdego wieczora spotykano się przy ognisku połączonym z pieczeniem kiełbasek i zabawą.

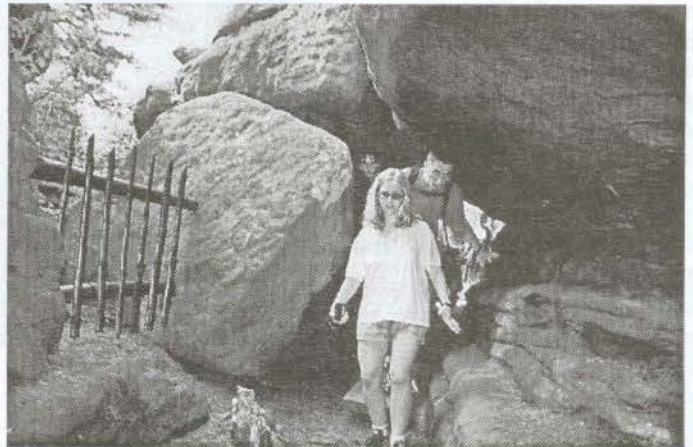
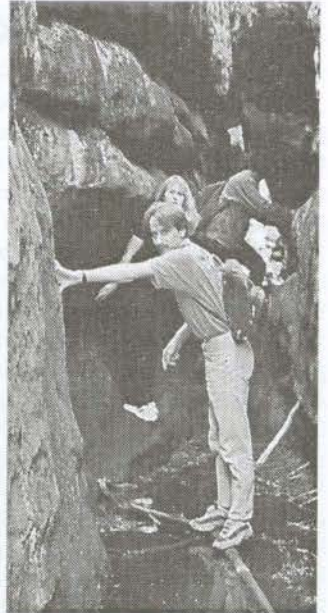
Przez cały czas rajdu dopisywała pogoda i humory, podziwiano piękne widoki i góry w świeżej wiosennej zieleni. Nawet krótka burza, która przeszła 1 maja, nie zmieniła nastrojów i pogody.

Rajd zaszczylił swą obecnością prorektor ds. studenckich prof. Ludwik Komorowski. Były też władze wydziału – dziekani obecnej i poprzedniej kadencji oraz prodziekani.

Organizatorzy i uczestnicy wyjazdu wyrazili wdzięczność JM Rektorowi i prorektorowi prof. L. Komorowskiemu za przychylne stanowisko we wszystkich sprawach związanych z organizacją rajdu i pokrycie części jego kosztów.

Rajdy Elektryka są coraz bardziej popularne nie tylko na Politechnice Wrocławskiej, ale także w całym środowisku akademickim Wrocławia. Zgłasza się też coraz więcej chętnych z innych miast. Jest to m.in. wynikiem prowadzenia internetowej kroniki rajdów. Można ją znaleźć pod adresem: <http://www.ipec.pwr.wroc.pl/rajdy/nastepny.htm>.

Z góry zapowiadamy, że Jesienny X Rajd Elektryka w Karkonosze i Rudawy Janowickie zaplanowano na 14-15 października. Noclegi dla 250 osób zarezerwowano w Kowarach. (ml)

Pochód żaków

Tegoroczne juwenalia rozpoczęły się 11 maja przemarszem przez centrum Wrocławia kilkutyśnicznego, barwnego pochodu. Na jego czele w powozie jechał król Pompiniusz Akademiusz I wraz z małżonką. Studenci reprezentujący prawie wszystkie wrocławskie uczelnie pokonywali trasę od pl. Grunwaldzkiego do Rynku nie tylko pieszo, ale także różnorodnymi pojazdami. Przedstawiciele Uniwersytetu Wrocławskiego jechali m.in. „Super Expressem” i „Fredrusiem”. Ubrani w stroje ludowe członkowie zespołu „Jedliniok” z Akademii Rolniczej wykorzystali ciągnik z przyczepą. Było też kilka ciężarówek wiozących członków AZS-u i NZS-u, którzy siedzieli „na pace” i wymachiwali flagami. Ten widok przypominał spontaniczne pochody uwiecznione na obrazach z okresu socrealizmu, tylko że flagi już nie czerwone, a milenijne i wrocławskie. Natomiast studenci Wyższej Szkoły Handlowej, siedzący w imponującym *cadillacu* nawiązywali do kapitalizmu amerykańskiego. Z tym pojazdem kontrastowała mocno zdezelowana *syrenka* z napisem „Ambulans po reformie” za którą kroczyli przyszli pracownicy służby zdrowia. Działacze NZS-u i Samorządu Studenckiego PWr usadowili się w nowych, czyściutkich pojemnikach na śmieci, które popychali ich życzliwi koledzy.

Studenci naszej uczelni tworzyli najliczniejszą grupę. Reprezentowane były wszystkie wydziały i organizacje studenckie. Na czele jechali prorektorzy: prof. Jerzy Świątek w przyczepie motocykla *dniepr* (vide okładka numeru), a na tylnym siodełku *hondy* – prof. Ludwik Komorowski. Po przejechaniu części trasy przedstawiciele władz PWr, świadomi zagrożeń ekologicznych, zrezygnowali z pojazdów udostępnionych im przez klub „Apanonar” i wraz ze swymi podopiecznymi oraz dziekanem WPPT prof. Ryszardem Grząślewiczem i jego żoną doszli do Rynku piechotą.

W trakcie przemarszu panował radosny nastrój. Prowadząca

pochód żaków orkiestra policyjna grała znane przeboje, polskie piosenki marszowe i standardy amerykańskie (odeszły w niepamięć przeboje kołobrzeskich festiwali). Pozdrawiano przechodniów, wznoszono okrzyki „Do nauki!”, które szczególnie nasiliły się podczas przejścia pod Urzędem Wojewódzkim. Studenci Akademii Ekonomicznej, ubrani w jednakowe żółte koszulki z nazwą swej uczelni, deklarowali głośno, że „to co ich podnieca, to się nazywa kasa”.

W miarę zbliżania się do Rynku, zaczęły się pojawiać zrazu nieśmiało, a potem już donośnie okrzyki „Chcemy władzy!”. Młodzież zgromadzona na placu przy Sukiennicach zbiorowo zadawała pytanie „Gdzie jest prezydent?” Padło wyraźne, głośno wyrażone żądanie: „Dajcie klucze!”. Ta sytuacja wymagała natychmiastowego rozwiązania. Przewodniczący Samorządu Studenckiego UW Bartek Konopka poprosił na scenę króla i królową Juwenaliów, przedstawicieli władz rektorskich wrocławskich uczelni oraz prezydenta Bogdana Zdrojewskiego. Ten, po krótkich negocjacjach, w których poddał w wątpliwość studencką świadomość obciążeń związanych ze sprawowaniem władzy, oddał wreszcie klucze do bram miejskich Pompiniuszowi Akademiuszowi I i życzył wszystkim udanej zabawy. Gromki okrzyk króla: „Miasto jest nasze!” ogłosił panowanie studentów we Wrocławiu (przez 3 dni). (hw)

Fot. P.Krasicki

Braterskie Juwenalia wałbrzyskich żaków

Studenci wałbrzyskiej filii Politechniki Wrocławskiej oraz Akademii Ekonomicznej wspólnie rozpoczęli swoje żakowskie święto w 2000 roku. W środę 10 maja – w strugach ulewnego deszczu – wiceprezydent Marek Śpiewak wręczył żakom klucze do bram miejskich i przypomniał, że są one symbolem władzy, którą należy godnie i z honorem sprawować. Dziś jeszcze trudno powiedzieć, czy na szczęście, czy niestety tylko dwa dni studenci tę władzę sprawowali. Przypuszczamy, że nie było gorzej niż zwykle, a na pewno weselej...

Środa i czwartek (10, 11 maja) to dni igrców, ale i bardzo ważnych zmagania sportowych. Do obchodów studenckiego święta

dołączono rozgrywki Akademickiej Olimpiady Miasta Wałbrzycha. W Akademii Ekonomicznej odbywał się turniej tenisa stołowego, a teren Filii był miejscem rozgrywek w siatkówce, koszykówce i ringo. Tu też miały miejsce zmagania we wszystkich najbardziej wymyślnych dyscyplinach rekreacyjnych, takich jak przeciąganie liny, skoki przez skakankę czy konkursy hula-hop. Zawodnicy otrzymywali słodycze i nagrody od sponsorów.

Pierwszego dnia wieczorem odbył się wielki koncert w stylu Woodstock. Grały zespoły PRIDE, COCON'S CLUB, COCKROACH, NIMB i ALIVE. Równocześnie płonęło ognisko, były sponsorowane kielbaski i chyba „bezałkoholowe” piwo. Wszyscy bawili się świetnie, bez incydentów, ale pod opieką profesjonalnych ochroniarzy. Jak się okazało, student gdy chce, to potrafi!

Zaś w czwartek bawiono się w najmłodniejszej wałbrzyskiej dyskotocie „THE END”.

Dziękujemy tym wszystkim, którzy nam nie przeszkadzali, a chcieli pomóc i pomagali. □

Bieszczady 2000 – Rajd studentów Filii PWr w Wałbrzychu

„... takie tu lasy, takie tu drzewa, bezdroża, że nie śniło się nikomu. Coś w nas tańczy, coś w nas śpiewa i jeszcze nie chce się wracać do domu... „Chodząc po trasach turystycznych ziemi wałbrzyskiej, jeleniogórskiej i kłodzkiej (o czym szeroko pisał nasz Przyjaciel – „Pryzmat”) marzyliśmy o Bieszczadach – wyniosłym miejscu każdego turysty. Wreszcie na początku stycznia 2000 roku otrzymujemy miłą wiadomość – są noclegi! Mamy rezerwację na 28.04 – 3.05. 2000 w najślynniejszej „Bacówce pod Małą Rawką” – na najdłuższy weekend tego stulecia.

Żmudne przygotowania – znaki zapytania dla dziesiątki różnych spraw organizacyjnych, ale pomału wszystko zamykało się w klarowny ład.

Dzień wyjazdu – słoneczna pogoda, wzorowe nastroje i dwudziestu objuczonych ogromnymi plecakami studentów Filii wyrusza na rajd. Do Zagórza „jedynie” 20 godzin, potem tylko 2 godziny do Ustrzyk Górnych, a następnie jedną godzinę stromizny i już Bacówka. Co za zwyczaj – wita nas jej kierowniczką, przemila Ewa Żechowska, by już do końca być naszym przyjacielem i doradcą we wszystkim.

Tu krótki odpoczynek, przemycie twarzy w strumieniu górskim krystalicznie czystą wodą, zajęcie miejsc noclegowych i... trzygodzinny marsz na Dużą Rawkę – w upale, ale i po głębokim śniegu oraz mokrym podłożu w terenie zalesionym. Na szczycie stoimy w miejscu trzech granic: Polski, Ukrainy i Słowacji. Ale emocja! Wracamy – nieco szybciej, bo z góry, a po śniegu bardzo szybko.

W Bacówce sponsorowana obiadokolacja i... poprzez Przełęcz Wyżniańską wędrujemy na Połoninę Careńską, 2,5 godziny marszu z głową przy ziemi (stromizna!) również jeszcze na początku w mocnym zachodzącym słońcu, też po śniegu i błocie. A na szczycie – tak blisko nieba, tak tu cudownie.

Chcę się żyć i krzyknąć – życie jest piękne!

Kolejne dni i wzbudzające zachwyty wszystkich miejsca: Tarnica, Halicz, Rozsypaniec, Kamienne schronisko na Wetlinie, Ustrzyki Górne i ciągle przez nas przemierzana „w tą i nazad” Przełęcz Wyżniańska.

„... mój dom bardzo lubi gdy śmiech ściany mu rozjaśnia...”

W. Bellon

Każdy dzień kończyło braterskie spotkanie – ognisko i sponsorowane kielbaski; wieczór z gitarą i piosenka turystyczna; nocne turystów rozmowy, ale o godzinie 24 zero zero panowała już cisza – niczym nie zmałona, absolutna cisza. Była do rana i wędrowki ciąg dalszy.

Nie cieszyliśmy się z powrotu, choć dzięki tym ludziom, których spotykaliśmy na naszym szlaku – niezwykle serdecznych i uczynnych – był on również bardzo atrakcyjny. Poprzez Polańczyk, Solinę, zapórę spiętrząca jej wody udaliśmy się do Nowego Sącza i Paszyna, gdzie zwiedziliśmy Muzeum Sakralne i góralski kościółek z niezliczoną ilością rzeźb i malowideł (na 1500 mieszkańców Paszyna 178 to ludowi artyści malarze i rzeźbiarze). Sentymentalny był wieczór w Paszynie – ognisko, gitary, sponsorowany bigos i kielbaski oraz noc spędzona pod gołym niebem na tarasie góralskiej chatki.

Rano pociągiem udajemy się do Krakowa, krótki dwugodzinny pobyt na jego królewskim Rynku i powrót do domu. Nikt mimo zmęczenia nie spał. Przez okna pociągu widzieliśmy, że wszędzie jest pięknie, trzeba tylko chcieć umieć patrzeć,

Składamy serdeczne podziękowania Dyrektorowi Filii dr inż. Janowi Kałwakowi, dr inż. Andrzejowi Ostoi-Soleckiemu oraz sponsorom za pomoc w organizacji rajdu.

W imieniu studentów

Marcin Kita, Dariusz Kasprzak

oraz opiekun grupy

mgr Janusz Bator

Majówka

Członkowie „Solidarności” Emerytów i Rencistów uroczystie obchodzili rocznicę uchwalenia Konstytucji 3 Maja. Z tej okazji 5 maja 24 osoby wybrały się na majówkę do Wojnowic. Podróż mikrobusem poza miasto minęła szybko dzięki przygotowanemu przez panią Danutę Wiechową wystąpieniu o znaczeniu Konstytucji 3 Maja w historii Polski. Uzupełnieniem była krótka prezentacja historii Wrocławia.

W Wojnowicach wszyscy mogli podziwiać wnętrza i otoczenie zbudowanego na wodzie zameczku bogatych mieszczan wrocławskich Bonerów. Później udano się na tereny piknikowe, gdzie przy ognisku raczono się pieczonymi kielbaskami, sokami owocowymi i chlebem ze smalcem (takim samym, jaki z zameczku dostarczany jest do salonu prof. Józefa Dudka). Śpiewano też pieśni patriotyczne i piosenki. Był czas na spacer po lesie, zbieranie kwiatów i wspomnienia. Zmęczeni mogli także odpocząć i wypić herbatę lub kawę w zamkowej kawiarence.

Inicjatorka i główna organizatorka wyjazdu, pani Izabela Hudyma (p.o. przewodniczącej „Solidarności” Emerytów i Rencistów) ma nadzieję, że ten sposób obchodzenia ważnych świąt państwowych stanie się tradycją i zastąpi dotychczasowe akademie.

Koszt imprezy został częściowo pokryty opłatami uczestników (10 zł od osoby), resztę sfinansowała Komisja Zakładowa „Solidarności”. (ml)

Fot. M. Lewowska

KOLOR KOLOR KOLOR

KOLOROWE

ODBITKI KSERO

w Drukarni Oficyny Wydawniczej
 Politechniki Wrocławskiej
 Budynek A1, pokój 52

Cena 1 odbitki 1-stronnej w zł:

	netto	brutto
A4 -	1,80	2,20
A3 -	3,60	4,40

Cena 1 odbitki 2-stronnej w zł:

	netto	brutto
A4 -	3,60	4,40
A3 -	7,20	8,80

Cena 1 odbitki w zł dla jednostek
 Politechniki Wrocławskiej:

- A4 - 1,80 - jednostronnie
- A3 - 3,60 - jednostronnie
- A4 - 3,60 - dwustronnie
- A3 - 7,20 - dwustronnie

ZAPRASZAMY!

od 7.00-14.00

Z Wrocławskich Targów Książki Naukowej jeszcze raz

COMPANION WEBSITES i inne

Chcemy powrócić jeszcze do przedstawionych w numerze 128 „Pryzmatu” Wrocławskich Targów Książki Naukowej, by udostępnić Państwu skrót ciekawej prezentacji pani Doroty Murawskiej z firmy Pearson Education.

Omówiła ona „**Nowe technologie Pearson Education wspomagające dydaktykę w szkolnictwie wyższym**”.

Pearson Education – grupa wydawnicza, w skład której wchodzi m.in. Prentice Hall, Addison Wesley Longman, Financial Times Management, Allyn & Bacon – dąży do wzbogacenia procesu kształcenia wyższego przy pomocy mediów elektronicznych. Polega to przede wszystkim na aktualizacji książek i uzupełnienie ich o materiały pomocnicze. Pearson Education ma już w swoim dorobku ponad 1000 stron internetowych.

Wprowadzony przez PE system **COMPANION WEBSITES** znajduje zastosowanie przy aktualizacji podręczników akademickich z dziedzin menadżersko-ekonomicznych. Nad utrzymaniem aktualnego stanu wiedzy czuwa 40 profesorów, a modyfikacja treści stron internetowych następuje co dwa tygodnie.

Z myślą o wykładowcach stworzono dział *Current Events*, gdzie można znaleźć najnowsze artykuły z prasy specjalistycznej streszczone i przygotowane pod kątem potrzeb prowadzenia zajęć z konkretnych rozdziałów książek. Część strony opatrzona hasłem dostępu pozwala wykładowcy znaleźć omówienie stawianych w artykule problemów oraz odpowiedzi na nie. Gdyby wykładowca lub studenci chcieli zapoznać się z oryginalnym tekstem (a nie streszczeniem), mają i taką możliwość.

Każdy rozdział internetowego podręcznika dla studentów zawiera testy i ćwiczenia, a nawet nagrania video będące testem ze znajomości przerobionego materiału. Jego wynik może być sprawdzony przez serwer, a wyniki automatycznie przesłane studentom i wykładowcom. Dodatkową korzyścią jest możliwość szukania ofert pracy przez Internet, czy też rozwijania sprawności pisania (dzięki połączeniom z Companion Websites) ze słownikami, tezaurusami i *writing tutorials*.

W opatrzonej hasłem swojej części strony wykładowca znajdzie: przewodnik metodyczny, testy i analizowane przypadki (case studies). Może wymienić uwagi na temat nauczania, artykuły i pomysły z innymi wykładowcami, korzystającymi z tych stron na całym świecie, może wreszcie korzystać z archiwum będącego kopalnią dodatkowych materiałów dydaktycznych, artykułów oraz rozmaitych publikacji, do których są połączenia z Companion Websites.

Strony Companion Websites są bezpłatne. Część jest ogólnie dostępna, część opatrzona hasłem, które wykładowca dostaje od wydawcy, gdy podejmuje decyzję o zastosowaniu danej książki jako głównego podręcznika do zajęć z danego przedmiotu.

Na stronach www.prenhall.com/phlip, www.prenhall.com/business można znaleźć publikacje amerykańskie z tego zakresu, a na www.booksites.net – publikacje europejskie lub europejskie wydania książek amerykańskich.

Dodatkowe narzędzia to:

Syllabus Managers pozwalające wykładowcy otrzymać dokładny plan zajęć skonstruowany dla indywidualnych potrzeb,

Test Managers umożliwiające bardzo szybkie tworzenie i adaptowanie najrozmaitszych testów,

Presentation Managers bardzo urozmaicające prezentacje w postaci wykresów, tabel i slajdów, które wykładowca może rów-

nież dostosować do swoich potrzeb.

Do nowych technologii należy także **WebCT** – narzędzie przydatne w kursach zaocznych lub korespondencyjnych – *distance learning*, które pozwala na prowadzenie zajęć przez Internet.

Dystrybutorem wydawnictw naukowych wydawnictwa Pearson Education jest firma KUBICZ Wydawnictwa Importowane mieszcząca się na ul. Szczytnickiej we Wrocławiu. Wszystkie podręczniki (i nie tylko) z oferty PE można kupić lub zamówić w księgarni tej firmy.

Oficyna Wydawnicza Politechniki Wrocławskiej poleca najnowsze publikacje:

- Wojciech Czarczyński, **Mikroelektronika próżniowa**, 2000, 166 s., 15,00 zł, elektronika, praca naukowa.
- Maria Dąbrowska-Szata, **Dyfrakcja odbiciowa elektronów o dużej energii w badaniach powierzchni ciała stałego**, 2000, 162 s., 16,00 zł, elektronika, praca naukowa.
- Zbigniew Gronostajski, **Modele konstytutywne opisujące zachowanie się wybranych stopów miedzi w zakresie dużych odkształceń plastycznych**, 2000, 228 s., 22,00 zł, mechanika (seria: monografie).
- Jerzy Hoła, **Naprężenia inicjujące i krytyczne a destrukcja naprężeniowa w betonie ściskanym**, 2000, 182 s., 20,00 zł, budownictwo, praca naukowa.
- Elżbieta Liber-Madziarz, Barbara Teisseyre, **Mineralogia i petrografia**, 2000, 196 s., 15,00 zł, górnictwo, podręcznik.
- Edmund Motyl, **Ładunek przestrzenny w dielektrykach stałych. Analiza metod pomiarowych i badania**, 2000, 192 s., 19,00 zł, elektrotechnika (seria: monografie).
- Niskoemisyjne techniki spalania w energetyce (red. W. Kordylewski), 2000, 268 s., 35,00 zł, mechanika, praca naukowa.
- Florian Ratajczyk, **Dwójłomność i polaryzacja optyczna**, 2000, 234 s., 19,00 zł, fizyka, podręcznik.
- Eugeniusz Rusiński, Jerzy Czmochowski, Tadeusz Smolnicki, **Zaawansowana metoda elementów skończonych w konstrukcjach nośnych**, 2000, 444 s., 36,00 zł, mechanika, praca naukowa.
- Małgorzata Rutkowska, **Ekonomiczne aspekty funkcjonowania kas chorych w Polsce**, 2000, 52 s., 7,00 zł, ekonomia, praca naukowa.
- Igor Rydzanicz, **Zapis konstrukcji. Podstawy**, wyd. V zmienione, 2000, 198 s., 17,00 zł, mechanika, skrypt.
- Jan Szatkowski, Ludmiła Lewowska (red.), **Ćwiczenia laboratoryjne z fizyki. Część III. Elektryczność i magnetyzm**, wyd. II, zmien., 2000, 228 s., 15,00 zł, fizyka, podręcznik.
- Zabytki Przemysłu i Techniki w Polsce – 2, **MO-STY**, (pod red. Jana Biliszczuka i Stanisława Januszewskiego), 2000, 124 s., 14,00 zł, architektura, praca naukowa.
- Stanisław Zalewski, **Podstawy rachunkowości. Zbiór tematów ćwiczeniowych**, wyd. II, 42 s., 2000, 5,50 zł, ekonomia, skrypt.

NA WYDZIAŁACH

CHEMIA

1 marca Rada Wydziału w tajnym głosowaniu poparła przedłożone przez prodziekana prof. Pawła Kafarskiego 3 wnioski o przyznanie nagród Ministra Edukacji Narodowej dla:

- dr inż. Anity Niedziela-Majki za pracę doktorską,
- prof. Jacka Skarżewskiego za książkę „Wprowadzenie do syntezy organicznej”,

• zespołu w składzie: prof. Juliusz Sworakowski, prof. Stanisław Nespurek, prof. Józef Lipiński, dr Aleksandra Lewanowicz, dr hab. Andrzej Olszowski, mgr inż. Ewa Śliwińska – za cykl 8 jednorodnych tematycznie publikacji.

Pozytywnie zaopiniowano wnioski o odznaczenie Medalami Komisji Edukacji Narodowej prof. Witolda Charewicza i prof. Bolesława Jakubowskiego.

Prodziekan prof. Andrzej Matynia poinformował członków Rady o pracach nad nowym Regulaminem Studiów na Politechnice Wrocławskiej. Omówił ważniejsze fragmenty projektu, które w istotny sposób różnią się od aktualnie obowiązującego regulaminu.

Prodziekan prof. Paweł Kafarski przedstawił i omówił zestawienie ogólnych kryteriów i standardów oceny jakości kształcenia. Zwrócił uwagę na projekt utworzenia w Polsce centralnego systemu akredytacji kierunków kształcenia, nad którego działalnością czuwałaby Centralna Komisja Akredytacyjna. Na wniosek prof. P. Kafarskiego powołano Wydziałową Komisję Akredytacyjną, w skład której weszli: prof. Marian Kochman, prof. Maksymilian Pająk, prof. Juliusz Sworakowski, prof. Władysław Walkowiak, prof. Stefan Zieliński, prof. Andrzej Noworyta, prof. Andrzej Matynia i prof. Paweł Kafarski jako przewodniczący komisji.

Po zapoznaniu się ze wstępnym rozliczeniem finansów wydziału za 1999 r., które przedstawił prodziekan prof. P. Kafarski, członkowie Rady podjęli dyskusję, której głównym tematem była sprawa przepływu funduszy z funduszu środków badawczych na fundusz płac.

dokończenie na str. 31

Wiosenna radość ogarnie wszystkich

Wielka akcja w bibliotekach Politechniki Wrocławskiej

Wiosenna radość w bibliotekach

Motto:

„Nie ma czemu się dziwić, że wypożyczone książki otrzymujemy tak rzadko z powrotem. Jest bowiem łatwiej jakąś książkę zatrzymać aniżeli to, co się w tej książce znajduje.”

Joseph Addison

Obchodzony 8 maja Dzień Bibliotekarza i Bibliotek stał się pretekstem do swoistej „amnestii” dla czytelników, którzy nie oddali w terminie książek do Bibliotek Politechniki Wrocławskiej.

W wyniku akcji wróciły na półki tomy, które uważano za bezpowrotnie stracone. Liczni dłużnicy zgłosili się w tym dniu do Biblioteki przynosząc w sumie około 1300 książek. Spośród nich blisko 900 woluminów zostało zwróconych po terminie. Umorzono grożące z tego tytułu kary na kwotę ok. 8 tys. zł.

Ten swoisty „dzień dobroci” dla czytelników nie zwalnia z terminowego zwracania książek do Biblioteki przez cały rok! (au)

WYSTAWA KSIĄŻEK (nie dla dzieci)

W dniach 30.05 – 2 06 Biblioteka Główna Politechniki Wrocławskiej wspólnie z firmą A.B.E. Marketing z Warszawy i firmą KUBICZ – Wydawnictwa Importowane z Wrocławia organizuje wystawę książek naukowych z importu.

Celem wystawy jest pokazanie we Wrocławiu fragmentu najnowszej oferty zagranicznych wydawnictw naukowych prezentowanych na Międzynarodowych Targach Książki w Warszawie w maju tego roku.

Potrzebę takiej wystawy uzasadnia również fakt, że środki przeznaczane na zakup książek w bibliotekach naukowych wydawane są racjonalniej, jeśli decyzję o nabytcu danego tytułu poprzedza rzeczowa analiza i ocena dokonana bezpośrednio przez pracowników naukowych i studentów.

Serdecznie zapraszamy cały świat nauki wrocławskiej i zachęcamy do obejrzenia wystawy w godz. 9 – 16, na antresoli gmachu głównego Politechniki Wrocławskiej przy Wybrzeżu Wyspiańskiego 27, w dniach od 30 maja (wtorek) do 2 czerwca (piątek).

Program seminarium

„GROMADZENIE ZBIORÓW – SZTUKA INTEGRACJI”

które odbędzie się
01. 06. 2000 r.

w Bibliotece Głównej Politechniki Wrocławskiej (sala 411E)

- 9:00 – 9:15 – Otwarcie seminarium – dr inż. Henryk SZARSKI
- 9:15 – 9:30 – Pomysł i cel seminarium – mgr Danuta DUDZIAK
- 9:30 – 9:45 – „Z wystawy do katalogu” – prezentacja podstawowych funkcji modułu GROMADZENIA na przykładzie wprowadzenia do zbiorów książki zakupionej na wystawie towarzyszącej seminarium – mgr inż. Urszula WOJTASIK
- 9:45 – 10:00 – „Magia informacji” – istota generowania informacji do katalogu komputerowego na etapie gromadzenia i opracowania książek z uwzględnieniem sugestii czytelników – mgr Marek JUROWSKI
- 10:00 – 10:15 – „Wymiana na nowe” – program do obsługi wymiany – mgr Małgorzata KUZIELA
- 10:15 – 10:30 – Przerwa na kawę
- 10:30 – 11:00 – Prezentacje firm: *KUBICZ – Wydawnictwa Importowane* z Wrocławia i *A.B.E. Marketing* z Warszawy zaproszonych do zorganizowania wystawy zagranicznych książek naukowych na Politechnice Wrocławskiej w dniach 30.05 – 02.06. 2000.
- 11:00 – 11:15 – „Kłopot z nadmiarem” – wykorzystanie aplikacji dostępnych w Internecie do analizy cen zamawianych tytułów przedstawione na przykładzie Deal Pilot – mgr Bolesław REK
- 11:15 – 11:30 – „Wybór czy konieczność” – zamawianie książek poprzez Internet – mgr Dobrosława JANUSZ
- 11:30 – 11:45 – „Potrzebne przetrwa” – 10 lat Środowiskowego Katalogu Czasopism – mgr inż. Łucja MACIEJEWSKA, mgr inż. Barbara URBAŃCZYK
- 11:45 – 12:00 – „Czytelnik sponsorem” sposób wzbogacania księgozbioru o nabytki w ramach regulowania zadłużeń w agendach udostępniania zbiorów – mgr Marek JUROWSKI, mgr Małgorzata KUZIELA
- 12:00 – 12:15 – Bibliotekarz dziedzinowy czy bibliotekarz zintegrowany? – model współpracy z uczelnią czyli z wszystkimi chętnymi do uczestniczenia w nietłwym dziele wzbogacania księgozbioru – mgr Danuta DUDZIAK
- 12:15 – 14.00 – Dyskusja, podsumowanie

Do potwierdzenia chęci uczestnictwa w seminarium, najpóźniej do 29 maja br., zaprasza Małgorzata KUZIELA, tel. (071) 320 27 97, e-mail:kuziela@bg.pwr.wroc.pl

NA WYDZIAŁACH

dokończenie ze str. 30

Dr Stanisław Lochyński – pełnomocnik dziekana ds. systemu gospodarowania substancjami chemicznymi i odpadami – zapoznał Radę Wydziału z programem ogólnopolskiego projektu PCZ 03-16 „Opracowanie sposobu oraz systemu organizacyjnego gospodarowania substancjami chemicznymi na wydziałach chemicznych i pokrewnych szkół wyższych oraz koncepcji technologicznych neutralizacji oraz utylizacji odpadów z laboratoriów chemicznych”.

Ponadto postanowiono uznać uzyskany przez mgr Tomasza Cieplaka dyplom i stopień „doctor of engineering” (Japonia) za równorzędny z dyplomem i stopniem doktora nauk technicznych nadawanych w kraju.

Przyznano stypendium habilitacyjnego dr Markowi Bryjakowi.

Postanowiono ogłosić konkurs na stanowisko kierownika Biblioteki Wydziałowej i powołać komisję konkursową.

Na zakończenie obrad prodziekan prof. P. Kafarski przedstawił plany udziału uczelni w programie SOCRA-TES/ERASMUS w roku akademickim 2000/2001.

15 marca Rada Wydziału postanowiła ogłosić konkurs na stanowisko profesora zwyczajnego na kierunku *technologii chemicznej* w zakresie *technologii chemicznej organicznej*.

Powołano komisję ds. postępowania w sprawie nadania tytułu naukowego profesora dr hab. Kazimierze Wilk, prof.nadzw. PWr z Instytutu Technologii Organicznej i Tworzyw Sztucznych.

Pozytywnie zaopiniowano wnioski w sprawie zatrudnienia: dr hab. Andrzeja Ożyhara na stanowisku profesora nadzwyczajnego PWr na kierunku *biotechnologii*, dr hab. Wiesława Apostoluka oraz dr hab. Andrzeja Olszowskiego na stanowiskach profesorów nadzwyczajnych PWr na kierunku chemii.

Podjęto uchwałę w sprawie zmiany składu Komisji ds. Konkursów na stanowiska profesorów nadzwyczajnych na kierunku *technologii chemicznej*, powołując prof. Józefa Głuszka w miejsce prof. Mieczysława Seweryniaka, który wyjeżdża za granicę.

dokończenie na str. 32

NA WYDZIAŁACH

dokończenie ze str. 31

Po zapoznaniu się z przedstawionym przez prodziekana prof. P. Kafarskiego programem działania i po dyskusji powołano Wydziałowy Zakład Aparatury.

Jednocześnie poparto przedstawione przez prodziekana prof. A. Matynię wnioski w sprawie rekrutacji na studia w roku akademickim 2000/2001. Dotyczyły one:

- zatwierdzenia limitu przyjęć na rok akademicki 2000/2001 na studia zaoczne inżynierskie, kierunek *technologia chemiczna*: semestr jesienny 2000 – 100 osób, semestr wiosenny 2001 – 100 osób,

- określenia profilu klasy: biologicznej, chemicznej, informatycznej i ochrony środowiska jako profilu zawodowego uznawanego przez Wydziałową Komisję Rekrutacyjną.

Na zakończenie obrad dziekan prof. Henryk Górecki omówił wstępny projekt podziału dotacji na działalność dydaktyczną w 2000 roku.

Wyraził podziękowanie prof. Kazimierze Wilk i dr Ryszardowi Poźniakowi za duże zaangażowanie w pracach związanych z prezentacją Wydziału Chemicznego na Targach Edukacyjnych TARED 2000.

ELEKTRYCZNY

21 lutego, na nadzwyczajnym posiedzeniu Rady Wydziału, pozytywnie zaopiniowano 3 wnioski o nagrodę Ministra Edukacji Narodowej za osiągnięcia zawodowe w roku 1999:

- nagroda indywidualna za książkę – H. Markiewicz „Urządzenia elektromagnetyczne”, WNT Warszawa 1999;

- nagroda zespołowa „za znaczący wkład naukowy w restrukturyzację elektroenergetyki krajowej” – prof. J. Malko i dr hab. A. Wilczyński, prof. nadzw.;

- za habilitację – dr hab. J. Pospieszna – „Wybrane zagadnienia interakcji polimer-syciwo w układach izolacyjnych kondensatorów energetycznych wysokiego napięcia”.

28 lutego na posiedzeniu Rady Wydziału dr inż. Bożena Łowkis przedstawiła wyniki zimowej rekrutacji na inżynierskie studia zaoczne w roku akademickim 1999/2000. Poin-

dokończenie na str. 33

AIESEC z Australią

Z inicjatywy Komitetu Lokalnego PWr AIESEC Polska w gmachu głównym naszej uczelni zorganizowano 28 lutego Dzień AIESEC-u oraz 29 lutego – Dzień Australii. Działacze tej organizacji chcieli w ten sposób nawiązać szerszy kontakt ze społecznością studencką. W programie pierwszego dnia znalazły się szkolenia na następujące tematy:

- sztuka prezentacji,
- techniki szybkiego uczenia,
- jak wyszukać informacje w Internecie,
- kreatywność.

Odbyły się również prezentacje, w czasie których zainteresowani mogli zapoznać się ze sposobem działania i oferowanymi produktami bankowymi Handlobanku, dowiedzieć się, jak wyjechać na praktykę zagraniczną, a także, jak aktywnie spędzić czas studiów. Reprezentanci firm: Procter&Gamble, Unilever, Philip Morris i Nestle przedstawili oferty letnich praktyk studenckich. Wieczorem w klubie Bajera na dyskotecę bawili się studenci już działający w AIESEC-u i potencjalni przyszli działacze.

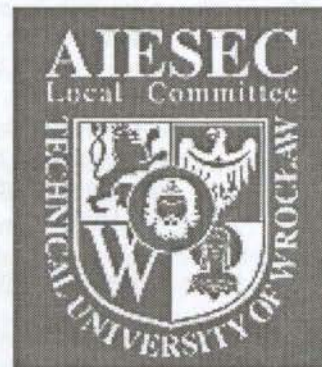
Efektom tego dnia jest nie tylko popularyzacja wśród studentów form i zasad działania tej organizacji, ale także zainteresowanie wielu z nich chęci podjęciem działalności w AIESEC-u.

Podczas Dnia Australii, przygotowanego wspólnie ze Szkołą Języków Obcych PERFECT, można było porozmawiać nie tylko z prezesem tej firmy, ale także z przedstawicielami australijskich uniwersytetów i szkół językowych. Obecni byli reprezentanci: University of Western Australia, Curtin University, Murdoch University, Edith Cowan University, TAFE International, Phoenix oraz władz lokalnych Stanu Western Australia.

Oficjalne otwarcie tej imprezy odbyło się w sali 136 w gmachu głównym PWr, która okazała się jednak zbyt mała, by pomieścić wszystkich zainteresowanych. Prorektor ds. studenckich prof. Ludwik Komorowski występujący w imieniu władz uczelni z dużym trudem przedarł się do wnętrza sali poprzez grupę studentów stojących w drzwiach, ale udało mu się jeszcze zająć miejsce siedzące na stole stojącym pod ścianą. Po ustaleniu, że wszyscy obecni chcieliby pojechać do Australii, życzył on uczestnikom spotkania i sobie, by to życzenie się spełniło. Wyraził też uznanie dla oryginalnych pomysłów działaczy AIESEC-u.

AIESEC

W ramach prezentacji „Australia – nauka i praca” wystąpił prezes firmy „Perfect” organizującej wyjazd na studia w Australii – Janusz Pelizg, Cezary Godziemski reprezentujący organizację Austrade – Australian Trade Commission działającą przy ambasadzie australijskiej w Polsce oraz przedstawicielka organizacji ELICOS zajmującej się promocją studiów w Australii i służącej pomocą studentom zagranicznym – Robynne Walsh. Wszyscy zgodnie podkreślali wysoki poziom nauczania na australijskich uczelniach, serdeczny stosunek mieszkańców do obcokrajowców oraz walory krajobrazowe tamtych terenów (potwierdził to wyświetlony film i pokazywane przeźrocza). W tym kraju studenci zagraniczni mogą legalnie pracować, co niewątpliwie nie tylko ułatwia finansowanie studiów, ale też stwarza możliwość podróży. Skorzystali z tej możliwości bracia: Martin i Mariusz Lewandowscy, którzy po rocznym kursie w Australii zwiedzili nie tylko większość tego kontynentu, ale również Nową Zelandię, Indie, Pakistan... W czasie spotkania zaprezentowali oni grę na didgerido. Jest to instrument z drzewa eukaliptusowego, wydrążonego przez korniki, używany przez Aborygenów, o brzmieniu dość egzotycznym dla naszych uszu. Ale niewątpliwie w czasie tego minikoncertu powiało australijskim powietrzem. W ciągu całego Dnia Australii można było wziąć udział w konkursie odpowiadając na kilka pytań dotyczących tego kraju. Nagrody ufundowała firma „Perfect”. Pierwszą – 3-miesięczny kurs językowy w Australii – wylosował Mariusz Szymendera. Dwie pozostałe nagrody to semestralne kursy w szkole języków „Perfect”. Zapowiedziano również ogłoszenie w Internecie na stronie <http://www.pwr.wroc.pl/~aiesec> konkurs na najlepszy esej o Australii (nagrada – 6-miesięczny kurs w Australii). Zachęcamy do udziału i życzymy powodzenia! (hw)

WAYS

2000 We

Are Young and enterprising

Na Politechnice Wrocławskiej od 30 marca do 2 kwietnia odbyło się międzynarodowe seminarium „WAYS 2000” zorganizowane przez AIESEC PWr. Dotyczyło przedsiębiorczości, podejmowania inicjatyw i prowadzenia własnej działalności gospodarczej.

Uczestnicy – studenci z Polski, Litwy, Ukrainy, Rosji, Czech a nawet z Malezji – brali udział w szkoleniach dotyczących twórczego myślenia, pracy w grupie, sztuki prezentacji, czy też tworzenia biznes planu. Ponadto atrakcyjnym punktem programu były całodziennie warsztaty (tzw. case studies), w czasie których analizowano rzeczywiste przypadki, z jakimi na co dzień stykają się szefowie małych i średnich firm.

Międzynarodowe grupy studenckie rywalizowały o najlepszy wynik menedżerskich decyzji, które – dzięki symulacji komputerowej – wpływały na wyniki finansowe ich fikcyjnych przedsiębiorstw.

Kulminacyjnym wydarzeniem był panel dyskusyjny „Szanse i zagrożenia związane z zakładaniem i prowadzeniem własnej firmy w województwie dolnośląskim”. Zaproszonymi gośćmi byli: prof. Jan Waszkiewicz (marszałek Województwa Dolnośląskiego), Sławomir Najnigier (prezes Urzędu Województwa Dolnośląskiego), Jan Chmielewski (poseł na Sejm RP, członek Sejmowej Komisji ds. Małej i Średniej Przedsiębiorczości), Marek Winkowski (dyrektor Wydziału Inicjatyw Gospodarczych, Urząd Miasta Wrocławia), Jan Zioberski (prezes Dolnośląskiej Izby Rzemieśniczej i Małej Przedsiębiorczości we Wrocławiu), Jadwiga Sarniak (zastępczyni dyrektora Oddziału Regionalnego PKO BP we Wrocławiu) i inni. Podczas konferencji dyskutowano o strategii rozwoju województwa dolnośląskiego, uwarunkowaniach prawnych związanych z prowadzeniem biznesu i pre-

zentowano formy wspierania działalności gospodarczej w naszym województwie.

Czterodniowe seminarium przyniosło uczestnikom wiele wrażeń i nowych doświadczeń. Podczas zajęć, gier, symulacji i wieczornych zabaw nawiązały się przyjaźnie, które być może zaowocują w przyszłości wspólna inicjatywą gospodarczą.

Ze względu na międzynarodowy charakter spotkania, „WAYS 2000” pokazał studentom, na czym polegają różnice kulturowe i jak ich zrozumienie jest istotne we współpracy między przedstawicielami różnych krajów. To doświadczenie, zdaniem organizatorów, pozwoliło uczestnikom spojrzeć na świat i jego problemy z całkiem innej perspektywy, co w obliczu wejścia Polski do Unii Europejskiej, jest sprawą szczególnie ważną.

Anna Kowalska

International Outgoer Preparation Seminar

INTOPS

W dniach 28 – 30 kwietnia br. w Szklarskiej Porębie w hotelu „Bosman” odbyło się zorganizowane przez AIESEC Międzynarodowe Seminarium INTOPS (International Outgoer Preparation Seminar). Jego celem było przygotowanie studentów do wyjazdów na praktyki zagraniczne organizowane przez to stowarzyszenie. W uroczystym otwarciu sesji wzięli udział: burmistrz Szklarskiej Poręby – Stanisław Woźniak oraz jego zastępca – Aleksander Luchowski.

Około 70 studentów z kraju i zagranicy było słuchaczami zajęć prowadzonych w języku angielskim przez doświadczonych trenerów, zarówno polskich jak i przybyłych z innych krajów europejskich (np. z Niemiec, Wielkiej Brytanii). Program obejmował podstawową wiedzę potrzebną praktykantom do zaadaptowania się w nowym otoczeniu oraz przy planowaniu indywidualnego wyjazdu. W ramach szkoleń omawiano czynniki kulturotwórcze, korzyści z wyjazdów na praktyki zagraniczne, pogłębianie komunikacji kulturowej i przygotowanie personalne. Byli praktykanci dzielili się swymi spostrzeżeniami i doświadczeniami, jakie wynieśli ze swoich wyjazdów.

Odbyły się też prezentacje i „gry kulturowe” mające na celu ukazanie uczestnikom sytuacji, w jakich znajduje się student jadący na praktykę do obcego kraju oraz uświadomienie im wynikających stąd różnic.

Ponadto polscy studenci wysłuchali rad, jak prezentować Polskę podczas pobytu na zagranicznej praktyce. □

NA WYDZIAŁACH

dokończenie ze str. 32

formowała też, że studenci III roku inżynierskich studiów zaocznych wybrali dwie specjalności: *Elektroenergetykę* oraz *Przyrządy i Systemy Pomiarowe*.

- Zatwierdzono tematy inżynierskich prac dyplomowych.

- Wszczęto przewod habilitacyjny dr inż. Jerzego Tchórzewskiego i wyznaczono recenzentów rozprawy habilitacyjnej.

- Powołano zespół do prowadzenia przewodu habilitacyjnego dr inż. Jerzego Przybysza.

- Otwarto przewod doktorski mgr inż. Grzegorza Mińkowskiego i wyznaczono promotora.

- Postanowiono wystąpić o odznaczenie dr hab. Jana Pytla, prof. nadzw., Medalem Komisji Edukacji Narodowej.

- Powołano Wydziałową Komisję Wyborczą.

GÓRNICZY

2 lutego Rada Wydziału zaopiniowała wniosek o przyznanie Medalu Komisji Edukacji Narodowej dr Barbarze Teisseyre.

- Wyrażono zgodę na uruchomienie studiów podyplomowych „Ekonomia, finanse i zarządzanie w górnictwie i ochronie środowiska”.

1 marca na posiedzeniu Rady Wydziału wyrażono zgodę na wszczęcie przewodu doktorskiego mgr inż. Ryszarda Kubańskiego: „Nowa generacja rozruszników kopalnianych”. Promotorem został prof.dr hab.inż. Bogdan Miedziński z Instytutu Energoelektryki PWr.

- Nadano stopień naukowy doktora nauk technicznych mgr inż. Jackowi Kozłowskiemu, który obronił pracę doktorską „Mieszanie się wód – podstawowy proces kształtowania się składu chemicznego wód leczniczych Polski”.

- Pozytywnie zaopiniowano wnioski o nadanie Złotych Krzyży Zasługi prof. Walterowi Bartelmusowi, prof. Wojciechowi Ciężkowskiemu, prof. Janowi Drzymale, dr Jarosławie Szwed-Lorenz, dr Markowi Sikorze, prof. Monice Hardygórze oraz Srebrnych Krzyży Zasługi dr Andrzejowi Wajdzie i mgr Krzysztofowi Czerskiemu. □

KSIĄŻKI, które polecamy...

Zabytki Przemysłu i Techniki w Polsce 2. MOSTY

praca pod red. Jana Biliszczuka
i Stanisława Januszewskiego

Oficyna Wydawnicza PWR, Wrocław 2000
cena 14 zł

Wrocław jest nazywany miastem stu mostów, ale to nieprawdą – zapewnia dr Januszewski z Fundacji Otwartego Muzeum Techniki. – W rzeczywistości mamy ich około 300, zaś główny nurt Odry jest w granicach miasta przeciętyj około 40 przeprawami drogowymi i kolejowymi.

Cały Śląsk znany jest jako teren, na którym zachowało się wiele kamiennych mostowych konstrukcji. O moście w Kłodzku wiadomo, że istniał już w roku 1390 (choć może być jeszcze znacznie starszy), zatem możemy z dobrym prawdopodobieństwem przyjąć, że wtedy właśnie jechał na wojnę z Krzyżakami czeski rycerz Jan Žižka z Trocnova znany z matejkowskiej „Bitwy pod Grunwaldem” – uważa prof. Jan Biliszczuk.

W historii naszego miasta są też przypadki zaważenia się mostów, jak np. XIV-wieczna katastrofa mostu prowadzącego z Wyspy Piaskowej na Ostrów Tumski. Nastąpiła w chwili, gdy szła tamtędy procesja z okazji Bożego Ciała.

Późniejsze dzieje mostów są w sposób istotny związane z rozwojem techniki. Kratownice stalowe i konstrukcje żelbetowe spowodowały, że dzisiejsze mosty są lżejsze (materiałowo i optycznie), a przy ich wznoszeniu pracują mniejsze grupy ludzi. Nadal jednak urzekają swoim widokiem, są istotnym elementem świadomości ludzkiej. Jak podkreśla w swoim bardzo interesującym wstępie do książki prof. Jan Kmita, most to również symbol łączności, przezwyciężenia przeszkód i złych sił. Po łacinie słowo *pontifex* oznaczało nie tylko budowniczego mostów, ale i kapłana, zaś tytuł najwyższego kapłana: *pontifex maximus* przysługiwał cesarzom rzymskim, a następnie papieżom.

Okazją do ukazania walorów książki było zorganizowane 16 maja seminarium, na którym obaj autorzy prezentowali liczne interesujące zdjęcia i jeszcze ciekawsze informacje z tej dziedziny.

Osoby zainteresowane techniką, historią, sztuką i kulturą przeżyją tę książkę z dużym zainteresowaniem. □

KONCERT WIELKOPOSTNY

15 kwietnia w kościele pw. św. Antoniego na Karłowicach odbył się V Koncert Wielkopostny pod honorowym patronatem Kolegium Rektorów Wyższych Uczelni Wrocławia i Opola. Publiczność wysłuchała „Requiem” op. 48 Gabriela Fauré. Wykonawcami byli: Akademicki Chór Politechniki Wrocławskiej (przygotowanie Małgorzata Sapiecha-Muzioł), Chór Uniwersytetu Wrocławskiego „Gaudium” (przygotowanie Alan Urbanek), Orkiestra Symfoniczna Teatru Muzycznego – Operetki Wrocławskiej (dyrygent Alan Urbanek) oraz soliści: Arnika Dobras (sopran) i Mariusz Godlewski (baryton).

Przyjaźń i integracja

Trzy dni trwały prezentacje zorganizowane przez Uczelniany Komitet Studentów i Doktorantów Zagranicznych PWR pod patronatem JM Rektora prof. Andrzeja Mulaka. Tegoroczne Dni Studenta i Doktoranta Obcokrajowca odbywały się pod hasłem „Więcej przyjaźni i integracji między narodami”.

Otwarcia imprezy dokonał JM Rektor wraz z przewodniczącym Nasreldainem Abdallą przecinając wstęgę wystawy „Poznaj mój kraj” zorganizowanej na antresoli gmachu głównego. Można tu było zobaczyć mapy, zdjęcia, stroje, instrumenty muzyczne, a nawet broń z ojczystych krajów studentów Politechniki Wrocławskiej. Zaprezentowano w ten sposób: Laos, Jemen, Czeczenię, Kurdystan, Turcję, Palestynę, Libię, Bułgarię i Kazachstan. Nie wyczerpuje to listy krajów, z których pochodzą nasi studenci. Jak podkreślił JM Rektor, studiuje tu i przygotowuje prace doktorskie ponad 200 osób z zagranicy. Nie mamy jedynie reprezentantów kontynentu południowoamerykańskiego.

Wyraźnym symbolem dążeń integracyjnych był udział w spotkaniach polskiego zespołu folklorystycznego „Marciny” utworzonego przez rodzinę Kowalskich z Marcinowa koło Trzebnicy.

29 kwietnia odbyła się główna uroczystość obchodów – wieczorne spotkanie w auli. Zgromadziła bardzo licznych uczestników. W jej części oficjalnej wystąpił prorektor ds. studenckich prof. Ludwik Komorowski. Podkreślił walory poznawcze i integrującą rolę zorganizowanej imprezy. Przyznał też, że czuje się związany ze studentami – cudzoziemcami wspólnotą doświadczeń, gdyż sam był studentem obcych uczelni.

Mgr Andrzej Ostoja-Solecki uzupełnił tę wypowiedź stwierdzeniem, że Dni Studenta i Doktoranta wpisują się w obchody milenijne Wrocławia. Podkreślił też, że choć imprezy tego typu mają na PWR długą tradycję, rozwijająca się samorządność studencka wpływa korzystnie na ich charakter. Warto choćby odnotować, że idea przybliżania kultur jest podejmowana obecnie przez AIESEC, który organizuje dni Kenii, Chorwacji, Australii... Słowa o przyjaźni przestają być w tych warunkach pustym frazesem.

Zebrani usłyszeli także wystąpienie przewodniczącego Komitetu SiDZ. Mgr inż. arch. Nasreldain Abdalla zaakcentował trudny los studentów w wielu krajach. W Czeczenii i Kurdystanie giną oni nierzadko w wyniku toczących się wojen wewnętrznych. Minutą ciszy uczczono ich pamięć.

Organizatorzy przygotowali jako pamiątki spotkania kilka maskotek – kolorowych słoni. Te symbolizujące Azję i Afrykę zwierzęta przypadły prorektorowi, mgr Ostoi-Soleckiemu, przewodniczącemu KSIDZ oraz najmłodszemu uczestnikowi koncertu.

A koncert był wesołą, spontaniczną i naprawdę atrakcyjną muzycznie prezentacją śpiewu, muzyki i tańca poszczególnych krajów. Wraz z prezydentami, którzy wcieliili się w rolę obsługi samolotu, przenosiliśmy się z kraju do kraju, z kontynentu na kontynent. Czołowa rola przypadła tu przedstawicielowi Tunezji (choć po kądzieli jest on Polakiem) – Sebastianowi Wissemowi Kheffifi, który jako wiceprzewodniczący KSIDZ ds. finansowych i administracyjnych bardzo się zaangażował w pracę nad imprezą.

Bardzo sympatyczną rolę odegrali też Kowalscy z Marcinowa. Umieli znaleźć kontakt z publicznością i zainspirować do wspólnej zabawy.

Choć spotkanie w auli było przewidziane na dwie godziny, dalsza zabawa przeniosła się do dyskoteki w klubie IMPAS (T-17), gdzie tańczono do rana. (mk)

Otwarcie wystawy

Prorektor ds. studenckich przy eksponatach

„Poznaj mój kraj” – zachęcali organizatorzy

Wiceprzewodniczący UKSiDZ Sebastian Wissem Khefifi z Tunezji (w niebieskim stroju) z Amną (Sudan), Grzegorzem Stopką (Czechy, Zaolzie), Kasią Amal Kacem (Syria), małym Jemeńczykiem i Abdallahem (Sudan).

Prezentują się Palestyńczycy.

Zespół „Marciny”

DNI STUDENTA I DOKTORANTA OBCOKRAJOWCA DNI STUDENTA I DOKTORANTA OBCOKRAJOWCA 27-29 KWIETNIA 2000

Sudan

Polska

Mali

Zaolzie

Polska + Kenia

Jeman

Olbrzymi plac budowy bazyliki daje się jeszcze objąć wzrokiem.

Przy rusztowaniach dzwonnicy

Profesor S.Kobiela z studentami

Czasu na jedzenie było mało

Średnica kopuły – 25,2 m.

Koncepcja architektoniczna bazyliki nawiązuje do łanu zboża. Stolarka okien zawiera motyw kłosów.

Model wieżowca TP S.A. w Warszawie. Widoczne pneumatyczne zasilanie jego ruchomych części.